

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o mednarodni zaščiti obsega:

- Zakon o mednarodni zaščiti – ZMZ (Uradni list RS, št. 111/07 z dne 5.12.2007),
- Odločbo o ugotovitvi, da je bila prva alineja drugega odstavka 45.b člena Zakona o azilu v neskladju z Ustavo, da je prva alineja drugega odstavka Zakona o mednarodni zaščiti v neskladju z Ustavo in o zavrtnitvi ustavne pritožbe (Uradni list RS, št. 111/08 z dne 25. 11. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti – ZMZ-A (Uradni list RS, št. 58/09 z dne 27.7.2009),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti – ZMZ-B (Uradni list RS, št. 99/10 z dne 7. 12. 2010),
- Zakon o mednarodni zaščiti – uradno prečiščeno besedilo – ZMZ-UPB2 (Uradni list RS, št. 11/11 z dne 21. 2. 2011),
- Odločbo o razveljavitvi tretjega odstavka 22. člena Zakona o mednarodni zaščiti in razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča ter sklep o zavrženju pobude (Uradni list RS, št. 98/11 z dne 2. 12. 2011),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti – ZMZ-C (Uradni list RS, št. 83/12 z dne 6. 11. 2012),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti – ZMZ-D (Uradni list RS, št. 111/13 z dne 27. 12. 2013),
- Odločbo o ugotovitvi, da 61. člen Zakona o mednarodni zaščiti ni v neskladju z Ustavo, o razveljavitvi 60. člena in prvega odstavka 62. člena Zakona o mednarodni zaščiti in o ugotovitvi, da je prvi odstavek 63. člena Zakona o mednarodni zaščiti v neskladju z Ustavo (Uradni list RS, št. 114/13 z dne 31. 12. 2013).

ZAKON o mednarodni zaščiti (ZMZ)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 8)

I. POGLAVJE SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina)

(1) S tem zakonom se določajo temeljna načela, postopek za priznanje in odvzem mednarodne zaščite, trajanje in vsebine mednarodne zaščite ter obseg pravic in dolžnosti prosilcev za mednarodno zaščito in oseb, ki so pridobile mednarodno zaščito.

(2) Ta zakon v skladu z:

- Direktivo Sveta 2003/9/ES z dne 27. januarja 2003 o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil (UL L, št. 31/18 z dne 6. 2. 2003, str. 101, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/9/ES) določa pravice in obveznosti prosilcev za mednarodno zaščito;
- Direktivo Sveta 2011/95/EU z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca, ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o

vsebinski te zaščite (UL L, št. 304/12 z dne 30. 9. 2004, str. 96, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/95/EU) določa pogoje za pridobitev mednarodne zaščite in njeno vsebino;

- Direktivo Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah (UL L, št. 326/13 z dne 13. 12. 2005, str. 13, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/85/ES) določa postopek za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite.

(3) Ta zakon za izvajanje:

- Uredbe Sveta (ES) št. 2725/2000 z dne 11. decembra 2000 o vzpostavitvi sistema Eurodac za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe Dublinske konvencije (UL L 316 z dne 15. 12. 2000, str. 26, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2000/2725/ES) določa način posredovanja prstnih odtisov v centralno bazo Eurodac;
- Uredbe Sveta (ES) o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države, št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 (UL L 50 z dne 25. 2. 2003, str. 109, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2003/343/ES) določa pravila za določitev pristojne države za vodenje postopka mednarodne zaščite;
- Uredbe Sveta (ES) št. 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o vizumskem informacijskem sistemu (VIS) in izmenjavi podatkov med državami članicami o vizumih za kratkoročno prebivanje (UL L 218, 13. 8. 2008, str. 60-81, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2008/767/ES) določa lažjanje izmenjave podatkov o vlogah za izdajo vizumov med državami članicami, in s tem povezanih postopkov, izboljšuje izvajanje skupne vizumske politike, konzularno sodelovanje in posvetovalne postopke med centralnimi organi, pristojnimi za izdajo vizumov;
- Uredbe Sveta (ES) št. 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajo države članice (UL L 385 z dne 29. 12. 2004, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2252/2004/ES) določa način izdaje potnih listov za begunce;
- Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 154 z dne 15. 6. 2002, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 1030/2002/ES) določa enotno obliko dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav; in
- Uredbe Sveta (ES) št. 380/2008/ES z dne 18. aprila 2008 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1080/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 115 z dne 29. 4. 2008, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 380/2008/ES), ki spreminja Uredbo 1030/2002/ES.

2. člen

(pravica do mednarodne zaščite)

(1) Mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji pomeni status begunca in status subsidiarne oblike zaščite.

(2) Status begunca se prizna državljanu tretje države, ki se zaradi utemeljenega strahu pred preganjanjem, temelječem na rasi, veri, narodni pripadnosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali določenem političnem prepričanju, nahaja izven države, katere državljan je, in ne more ali zaradi takega strahu noče uživati varstva te države, ali osebi brez državljanstva, ki se nahaja izven države, kjer je imela običajno prebivališče, in se zaradi utemeljenega strahu ne more ali noče vrniti v to državo.

(3) Status subsidiarne oblike zaščite se prizna državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva, ki ne izpolnjuje pogojev za status begunca, če obstaja utemeljen razlog, da bi bil ob vrnitvi v izvorno državo ali državo zadnjega običajnega bivališča, če gre za osebo

brez državljanstva, soočen z utemeljenim tveganjem, da utrpi resno škodo, kot jo določa 28. člen tega zakona.

3. člen (opredelitev pojmov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Ženevska konvencija je Konvencija o statusu beguncev, podpisana v Ženevi 28. julija 1951 in Protokol o statusu beguncev, podpisan v New Yorku 31. januarja 1967 (Uradni list RS – MP, št. 9/92);
2. prošnja za mednarodno zaščito je prošnja, s katero državljan tretje države ali oseba brez državljanstva zaprosi za zaščito po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: prošnja);
3. pristojni organ je ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, ki po tem zakonu vodi postopke na prvi stopnji;
4. ministrstvo je ministrstvo, pristojno za notranje zadeve;
5. minister je minister oziroma ministrica, pristojna za notranje zadeve;
6. uradna oseba je oseba, ki je zaposlena pri pristojnem organu;
7. prosilec za mednarodno zaščito ali prosilka za mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: prosilec) je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki je v Republiki Sloveniji podal popolno prošnjo za mednarodno zaščito;
8. vlagatelj namere ali vlagateljica namere za podajo prošnje za mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj namere) je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki je v Republiki Sloveniji in je pred uradnimi organi prvič izrazil namen podati prošnjo za mednarodno zaščito;
9. begunec ali begunka (v nadaljnjem besedilu: begunec) je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki mu je priznana zaščita iz drugega odstavka prejšnjega člena;
10. oseba, ki ji je priznana subsidiarna zaščita, je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki mu je priznana zaščita iz tretjega odstavka prejšnjega člena;
11. oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita, je oseba, ki ji je priznan status begunca ali subsidiarna zaščita;
12. tretja država je država, ki ni članica Evropske unije;
13. državljan Evropske unije ali državljanica Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: državljan Evropske unije) je oseba, ki ima državljanstvo ene od držav članic Evropske unije;
14. tujec ali tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec) je oseba, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji, razen državljanov Evropske unije, prosilcev in oseb s priznano mednarodno zaščito;
15. izvorna država je država, katere državljanstvo ima državljan tretje države, ali država, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje običajno prebivališče;
16. običajno prebivališče se za izvajanje tega zakona šteje prebivališče, kjer oseba živi vsaj eno leto, ima središče svojih življenjskih interesov, tam preživlja večino svojega nočnega počitka in ima tam shranjene svoje osebne stvari;
17. Visoki komisariat Združenih narodov za begunce (UNHCR) (v nadaljnjem besedilu: Visoki komisariat) je medvladna organizacija, ki je bila ustanovljena leta 1950 z namenom zagotavljanja zaščite in iskanja trajnih rešitev za begunce;
18. oseba brez državljanstva je oseba, ki je nobena država, v skladu s svojo zakonodajo, ne priznava za svojega državljana;
19. mladoletnik ali mladoletnica (v nadaljnjem besedilu: mladoletnik) je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, mlajša od 18 let;
20. mladoletnik brez spremstva ali mladoletnica brez spremstva (v nadaljnjem besedilu: mladoletnik brez spremstva) je mladoletnik, ki je na ozemlju Republike Slovenije brez staršev ali zakonitih zastopnikov;
21. azilni dom ali njegova izpostava je objekt ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, namenjen nastanitvi prosilcev za mednarodno zaščito;

22. integracijska hiša je objekt ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, namenjen nastanitvi oseb s priznano mednarodno zaščito;
23. hudo kaznivo dejanje nepolitične narave pomeni kaznivo dejanje nepolitične narave, za katero je v Republiki Sloveniji predpisana kazen zapora, daljša od treh let;
24. hudo kaznivo dejanje pomeni kaznivo dejanje, za katero je v Republiki Sloveniji predpisana kazen zapora, daljša od treh let.

4. člen (črtan)

5. člen (izključitev)

- (1) Status begunca se ne prizna prosilcu, če:
- že uživa pomoč ali zaščito organov in agencij Združenih narodov, razen Visokega komisariata;
 - so mu pristojni organi Republike Slovenije priznali enake pravice in dolžnosti, kot jih imajo državljani Republike Slovenije;
 - obstaja utemeljen sum, da je storil kaznivo dejanje proti miru, vojni zločin ali zločin proti človeštvu, kot jih določajo mednarodni akti;
 - obstaja utemeljen sum, da je pred vstopom v Republiko Slovenijo storil hudo kaznivo dejanje nepolitične narave v drugi državi, tudi če je bilo storjeno zaradi domnevno političnih ciljev;
 - obstaja utemeljen sum, da je storil dejanja, ki nasprotujejo namenom in načelom Združenih narodov, določenim v Preambuli in v 1. in 2. členu Ustanovne listine Združenih narodov.
- (2) Subsidiarne zaščite se ne prizna prosilcu, če obstaja utemeljen sum, da:
- je storil kaznivo dejanje proti miru, vojni zločin ali zločin proti človeštvu, kot so opredeljeni v mednarodnih pogodbah ali predpisih ki določajo takšna kazniva dejanja;
 - je storil hudo kaznivo dejanje;
 - je storil dejanja, ki nasprotujejo namenom in načelom Združenih narodov, določenim v Preambuli in v 1. in 2. členu Listine Združenih narodov;
 - predstavlja nevarnost za varnost Republike Slovenije.

(3) Za dejanja, določena v tretji, četrti in peti alineji prvega odstavka tega člena, in za dejanja iz prejšnjega odstavka se štejejo tudi dejanja napeljevanja in druge oblike udeležbe pri kaznivih dejanjih.

(4) Subsidiarna zaščita se ne prizna prosilcu, ki je pred sprejemom v Republiko Slovenijo storil eno ali več kaznivih dejanj, za katere je v Republiki Sloveniji zagrožena zaporna kazen in če je zapustil izvorno državo izključno zato, da bi se izognil sankcijam, ki so posledica teh dejanj.

6. člen (črtan)

II. POGLAVJE TEMELJNA JAMSTVA V POSTOPKU MEDNARODNE ZAŠČITE

7. člen

(temeljna načela)

(1) Pristojni organ na objektiven in nepristranski način ter za vsak primer posebej ugotavlja:

- pogoje za priznanje mednarodne zaščite v enotnem postopku,
- razloge za prenehanje in odvzem mednarodne zaščite,
- razloge za podaljšanje subsidiarne oblike zaščite.

(2) Postopek po tem zakonu lahko vodijo samo uradne osebe, ki morajo biti ustrezno usposobljene na področju azilnega prava.

(3) Uradna oseba mora v postopku omogočiti prosilcem, da čim lažje zavarujejo in uveljavijo svoje pravice po tem zakonu in poskrbeti, da nevednost in neukost prosilcev ni v škodo njihovim pravicam.

(4) V vseh primerih je treba brez izjeme upoštevati temeljna postopkovna jamstva, določena v 8. členu tega zakona.

8. člen (temeljna postopkovna jamstva)

- V postopku za priznanje mednarodne zaščite ima vsaka oseba naslednja jamstva:
- v jeziku, ki ga razume, mora biti obveščena o postopku mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji in o pravicah in obveznostih v času postopka ter o možnih posledicah v primeru, da teh obveznosti ne upošteva in ne sodeluje s pristojnimi organi;
 - dostopne ji morajo biti storitve tolmačenja, kot jih določa 10. člen tega zakona;
 - ne sme se ji odreči možnosti komuniciranja z Visokim komisariatom ali organizacijo, ki deluje v imenu Visokega komisariata v Republiki Sloveniji;
 - prejeti mora pisno odločitev pristojnega organa v najkrajšem možnem času, in sicer v jeziku, ki ga razume.

9. člen (informiranje)

(1) Vlagatelj namere prejme brošuro z informacijami o postopkih po tem zakonu, pravicah in dolžnostih prosilcev, možnih posledicah neupoštevanja obveznosti in nesodelovanja s pristojnim organom ter rokov za uveljavljanje pravnih sredstev, seznam svetovalcev za begunce ter seznam in informacije o nevladnih organizacijah, ki delujejo na področju mednarodne zaščite.

(2) Brošura mora biti izročena vlagatelju namere v jeziku, ki ga razume, da se pred vložitvijo prošnje lahko seznanijo z vsebino.

(3) Če je vlagatelj namere nepismen ali mu vsebina ni razumljiva, se mu ta prebere ter dodatno in s tolmačevo pomočjo obrazloži v jeziku, ki ga razume.

10. člen (pravica do tolmača)

(1) Če prosilec ne razume uradnega jezika, spremlja postopek v jeziku, ki ga razume. Pristojni organ zato prosilcu zagotovi spremljanje postopka preko tolmača ali tolmačke (v nadaljnjem besedilu: tolmač).

(2) Pomoč tolmača je prosilcu zagotovljena pri sprejemu prošnje in pri osebnem razgovoru, v drugih utemeljenih primerih pa po odločitvi pristojnega organa.

(3) Prosilec mora biti v jeziku, ki ga razume, seznanjen z vsebino pisne odločitve. V ta jezik se prevedejo izrek, bistveni razlogi za odločitev in pravni pouk.

11. člen (izbira tolmačev)

- (1) Za tolmača je lahko izbran, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:
- je vreden zaupanja,
 - je poslovno sposoben in ima splošno zdravstveno zmožnost,
 - se z izjavo zaveže, da tolmačenja ne opravlja za diplomatsko-konzularna predstavništva države, katere jezik tolmači,
 - poda dokazila o znanju jezika,
 - je nekaznovan in ni v kazenskem postopku za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, za katerega je zagrožena kazen zapora šestih mesecev ali hujša kazen.

(2) Ni vreden zaupanja tisti, za katerega je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali obnašanja utemeljeno sklepati, da tolmačenja ne bo opravljal strokovno, pošteno ali vestno ali da kot tolmač ne bo varoval ugleda instituta tolmačenja ter nepristranskosti.

(3) Seznam tolmačev se objavi na spletni strani ministrstva.

12. člen (izvajanje pravice do tolmača)

(1) Za izvajanje pravice iz 10. člena tega zakona ministrstvo z izbranim tolmačem sklene ustrezno pogodbo.

(2) Ministrstvo lahko, če za to obstaja možnost, za pomoč pri tolmačenju v jezik, za katerega v Republiki Sloveniji ni mogoče zagotoviti tolmača, zaprosi drugo državo članico Evropske unije.

(3) Tolmačenje se lahko izvaja tudi preko sodobnih elektronskih medijev.

(4) Sredstva za izvajanje pravice do tolmača zagotavlja ministrstvo.

13. člen (svetovalci za begunce)

(1) Svetovalec za begunce oziroma svetovalka za begunce (v nadaljnjem besedilu: svetovalec za begunce) je oseba, ki je imenovana za svetovalca po določbah tega zakona.

(2) Svetovalci za begunce dajejo podporo in pravno pomoč prosilcem v zvezi s postopki po tem zakonu na Upravnem sodišču Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: upravno sodišče) in Vrhovnem sodišču Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vrhovno sodišče).

(3) Minister, pristojen za pravosodje, imenuje svetovalce za begunce za triletno obdobje. Za postopek imenovanja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(4) Razpis za svetovalce za begunce objavi ministrstvo, pristojno za pravosodje v Uradnem listu Republike Slovenije. Odločba o imenovanju svetovalca za begunce je dokončna.

- (5) Za svetovalca za begunce je lahko imenovan, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:
- je državljan Republike Slovenije ali države članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora;
 - je poslovno sposoben in ima splošno zdravstveno zmožnost;
 - je opravil pravniški državni izpit ali ima v Republiki Sloveniji zaključeno univerzitetno izobrazbo pravne smeri ali je končal enako raven izobraževanja v tujini, priznано v skladu z zakonom, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja in ima opravljeno preverjanje znanja iz splošnega upravnega postopka, upravnega spora, prava človekovih pravic ter prava mednarodne zaščite;
 - aktivno obvlada slovenski jezik;
 - je vreden zaupanja za opravljanje dela svetovalca za begunce;
 - je ob prijavi mlajši od 70 let;
 - ni pravnomočno kaznovan za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero je zagrožena kazen zapora šestih mesecev ali hujša kazen;
 - ni v kazenskem postopku za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero je zagrožena kazen zapora šestih mesecev ali hujša kazen;
 - ni zaposlen na ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, ali Policiji ali ne opravlja drugega plačanega dela za Republiko Slovenijo, ki vzbuja vtis, da pri dajanju podpore in pravne pomoči iz drugega odstavka tega člena ne bo nepristranski.

(6) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka morajo kandidati za svetovalce za begunce v prijavi na razpis navesti tudi osebno ime, naslov prebivališča ter kontaktne podatke (telefonska številka ter naslov elektronske pošte).

(7) Odvetnikom, vpisanim v imenik odvetnikov po zakonu, ki ureja odvetništvo, ni treba dokazovati pogojev od prve do pete alineje petega odstavka tega člena.

(8) Ni vreden zaupanja tisti, za katerega je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali obnašanja utemeljeno sklepati, da nalog iz drugega odstavka tega člena ne bo opravljal strokovno, pošteno ali vestno ali da kot svetovalac za begunce ne bo varoval ugleda instituta svetovanja ter nepristranskosti.

(9) Imenovani svetovalci za begunce morajo najpozneje v treh mesecih od imenovanja opraviti usposabljanje na področju prava mednarodne zaščite, ki ga izvajajo Center za izobraževanje v pravosodju ali drug državni organ, pooblaščen organizacija ali strokovno združenje. Imenovani svetovalci za begunce ne smejo dajati podpore in pravne pomoči kot svetovalci za begunce po določbah tega zakona, dokler ne izvedejo usposabljanja. Usposabljanje je brezplačno. Sredstva za izvedbo usposabljanja zagotavlja ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(10) Vsebino in obseg usposabljanja iz prejšnjega odstavka ter preverjanja znanj iz tretje alineje petega odstavka v okviru Centra za izobraževanje v pravosodju določi minister, pristojen za pravosodje. Obveznost usposabljanj ter preverjanja znanj ne velja za imenovane svetovalce za begunce, če imajo najmanj eno leto praktičnih izkušenj s tega področja, zlasti, če so že delali kot svetovalci za begunce oziroma kot odvetniki izvrševali zastopanje prosilcev po tem zakonu v vsaj treh zadevah pred sodišči.

- (11) Svetovalac za begunce se razreši:
- če se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev;
 - če je pravnomočno obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na kazen zapora šestih mesecev ali na hujšo kazen;

- na lastno željo;
- če ne opravi usposabljanja iz devetega odstavka tega člena,
- ne opravlja funkcije svetovalca za begunce ali če je ne opravlja redno ali ne opravlja vestno.

(12) Šteje se, da svetovalac za begunce ne opravlja svoje funkcije, če prosilcem v treh zadevah v enem letu odkloni podporo in pomoč ali, če svetovalac ne obvešča prosilca oziroma zakonitega zastopnika o postopku. O dostopanju prosilcev do svetovalcev za begunce ministrstvo, pristojno za pravosodje, upravlja evidenco, v kateri zaradi izvajanja določb prejšnjega odstavka in prejšnjega stavka tega odstavka poleg osebnih podatkov svetovalca za begunce iz šestega odstavka tega člena obdeluje tudi podatke o zavrnitvah podpore in pomoči ali nerednem ali nevestnem delu, o katerih ga obvesti ministrstvo, Upravno sodišče ali Vrhovno sodišče.

(13) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, lahko na podlagi obrazložene zahteve pridobi potrebne podatke ali informacije o razlogih za razrešitev od vseh upravljavcev osebnih podatkov, razen tistih podatkov, glede katerih zakon določa, da so del zaupnega razmerja ali da so del poklicne skrivnosti, oziroma da se podatki lahko pridobijo na podlagi odločbe sodišča samo za uporabo v drugih sodnih postopkih ali za potrebe predkazenskega postopka.

13.a člen **(imenik svetovalcev za begunce)**

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, za odločanje in vodenje postopkov po tem zakonu in za zagotavljanje pravne varnosti v postopkih pred sodišči in upravnimi organi upravlja imenik svetovalcev za begunce, ki vsebuje naslednje podatke: osebno ime, znanstveni ali strokovni naslov, datum imenovanja, poklic, datum in kraj rojstva, enotno matično številko občana (EMŠO), za državljane držav članic Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora pa številko potnega lista, poštni naslov, na katerem je dosegljiv, kontaktno številko telefona, kontaktno številko telefaksa, kontaktni naslov elektronske pošte in podatke o zaposlitvi ali drugem statusu.

(2) Imenik svetovalcev za begunce je za pravno varnost, delovanje sodstva in drugih državnih organov v sodnih in drugih postopkih ter informiranje prosilcev javen v delu, ki obsega naslednje podatke: osebno ime svetovalca za begunce, znanstveni ali strokovni naslov in kontaktno številko telefona, ter naslov elektronske pošte. Javni del imenika se lahko objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za pravosodje.

(3) Za potrebe posodabljanja imenika ter vodenja ali odločanja v postopkih po tem zakonu ali drugih zakonih lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje, pridobiva in obdeluje podatek o stalnem in začasnem prebivališču svetovalca za begunce od upravljavca centralnega registra prebivalstva vsakih šest mesecev ali, če obstaja dvom, da svetovalac za begunce ministrstvu ni posredoval točnega podatka. Za namene iz prejšnjega stavka lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje, podatek o vpisu svetovalca za begunce v kazensko evidenco ali izpisu svetovalca za begunce iz nje glede kaznivih dejanj iz petega odstavka 13. člena tega zakona pridobi od upravljavca kazenske evidence in ga obdeluje za ta namen. Za namene iz prvega stavka tega odstavka lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje, pridobiva in obdeluje podatek o datumu smrti svetovalca za begunce od upravljavca matičnega registra.

(4) Za namene iz prejšnjega odstavka je svetovalac za begunce dolžan pisno ali po elektronski poti sporočiti ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, vsako spremembo podatkov o poštnem naslovu, na katerem je dosegljiv, naslovu stalnega ali začasnega

prebivališča, kontaktni telefonski številki oziroma kontaktni številki telefaksa ali naslovu elektronske pošte. Svetovalec za begunce je tudi za to dolžan posredovati pisno izjavo, da so vsi podatki, ki jih glede njega upravlja ministrstvo v imeniku svetovalcev za begunce, točni, oziroma podatke, ki so spremenjeni, in sicer do konca prvega meseca v koledarskem letu.

(5) Če svetovalec za begunce ne posreduje pisne izjave v roku iz drugega stavka prejšnjega odstavka, ga ministrstvo, pristojno za pravosodje, izbriše iz javnega dela imenika in se ponovno vpiše v ta del imenika po posredovanju zahtevane izjave.

13.b člen **(nagrada za pravno pomoč)**

(1) Svetovalci za begunce imajo pravico do nagrade za opravljeno delo in do povračila stroškov za opravljeno pravno pomoč v zvezi s postopki po tem zakonu na upravnem sodišču in vrhovnem sodišču. Sredstva za izplačilo nagrad in povračilo stroškov se zagotavljajo iz proračuna ministrstva.

(2) Pravica do nagrade za opravljeno delo in povračilo stroškov svetovalcem za begunce ne pripada:

- če ima prosilec dovolj lastnih sredstev;
- če je bil postopek ustavljen na podlagi izrecnega umika prošnje, še preden je bila vložena tožba ali pravno sredstvo pred pristojnim sodiščem.

(3) Način dostopa prosilca do svetovalca za begunce, merila za določitev nagrade za opravljeno delo in povračilo stroškov določi minister.

14. člen **(vloga Visokega komisariata)**

(1) Visoki komisariat od pristojnega organa pridobiva podatke in informacije o:

- stanju na področju mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji;
- uporabi in izvajanju Ženevske konvencije in drugih mednarodnih aktov v zvezi z mednarodno zaščito;
- zakonih, predpisih in drugih splošnih pravnih aktih, ki veljajo ali so v pripravi na področju mednarodne zaščite.

(2) Visoki komisariat ima pravico dostopa do:

- oseb iz 8. točke 3. člena tega zakona in prosilcev na ozemlju Republike Slovenije in v tranzitnih območjih letališč in pristanišč;
- podatkov o številu vloženih prošenj in poteku postopkov;
- izdanih odločitev v teh postopkih.

(3) Pogoji za izvajanje druge in tretje alineje prejšnjega odstavka je podano soglasje prosilca.

(4) Določbe o delovanju Visokega komisariata v Republiki Sloveniji za izvajanje tega zakona veljajo tudi za organizacije, ki delujejo v imenu Visokega komisariata na ozemlju Republike Slovenije. O prenosu nalog in načinu ter obsegu delovanja organizacije v Republiki Sloveniji, Visoki komisariat obvesti pristojni organ. O prenosu nalog in medsebojnih razmerjih delovanja Visoki komisariat in organizacija lahko skleneta sporazum.

15. člen

(ranljive osebe s posebnimi potrebami)

(1) Ranljivim osebam s posebnimi potrebami, zlasti mladoletnikom, mladoletnikom brez spremstva, invalidnim osebam, starejšim, nosečnicam, staršem samohranilcem z mladoletnimi otroki, žrtvam trgovine z ljudmi, osebam z motnjami v duševnem zdravju in žrtvam posilstva, mučenja ali drugih težjih oblik psihičnega, fizičnega in spolnega nasilja se zagotavlja posebna nega, skrb in obravnava.

(2) Posebne potrebe in ranljivost po tem zakonu se ugotavljajo na podlagi individualne ocene potrebe posameznega prosilca, begunca ali osebe, ki ji je priznana subsidiarna zaščita.

(3) Pri nastanitvi ranljivih oseb s posebnimi potrebami, tako prosilcev, beguncev in oseb, ki jim je bila priznana subsidiarna zaščita, se upošteva specifični položaj teh oseb in se jim prilagodijo materialni pogoji sprejema, zdravstveno in psihološko svetovanje ter nega.

16. člen (mladoletnik brez spremstva, ki je prosilec)

(1) V postopkih, v katerih je prosilec mladoletnik brez spremstva, je treba:

- upoštevati načelo največje otrokove koristi;
- čim prej ugotoviti otrokovo istovetnost in začeti postopek iskanja njegovih staršev ali drugih sorodnikov;
- prošnje obravnavati prednostno;
- mu pred pričetkom postopka postaviti zakonitega zastopnika ali zakonito zastopnico (v nadaljnjem besedilu: zakoniti zastopnik).

(2) V postopkih, pri katerih se obravnavajo mladoletniki brez spremstva, mora biti uradna oseba pristojnega organa, ki vodi postopek, dodatno usposobljena za obravnavo mladoletnikov, zlasti za dajanje pomoči pri učinkovitem uveljavljanju pravic po tem zakonu. Za organiziranje in izvedbo rednih usposabljanj uradnih oseb za obravnavo mladoletnikov brez spremstva skrbi ministrstvo, medtem ko morajo drugi državni organi zagotavljati podporo in strokovno znanje. Ministrstvo lahko pri izvajanju rednega usposabljanja uradnih oseb sodeluje z osebami, ki so specializirane za delo z otroki in mladoletniki.

(3) Mladoletnik brez spremstva v postopku po tem zakonu sodeluje na način, ki je primeren in prilagojen njegovi starosti ter stopnji duševnega razvoja.

(4) Za zakonito zastopanje na področjih varovanja zdravja, izobraževanja, varovanja premoženjskih pravic in koristi ter za zastopanje v postopku za mednarodno zaščito se mladoletniku brez spremstva imenuje zakoniti zastopnik.

(5) Minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve, predpiše podrobnejši način izvajanja pooblastila zakonitega zastopnika, način medsebojnega sodelovanja zakonitega zastopnika, ministrstva in krajevno pristojnega centra za socialno delo pri izvajanju skrbi za osebnost, pravice in koristi mladoletnika brez spremstva ter način oblikovanja in vodenja seznama iz četrtega odstavka 16. a člena tega zakona. V predpisu se določi tudi podrobnejši način zagotavljanja ustrezne nastanitve, oskrbe in obravnave mladoletnika brez spremstva zunaj azilnega doma ali njegove izpostave.

(6) Pred sprejemom prošnje je treba mladoletniku brez spremstva tudi ustno pojasniti vsebino brošure o pravicah in dolžnostih prosilcev. Način pojasnjevanja je treba prilagoditi njegovi starosti in stopnji duševnega razvoja.

(7) Mladoletnik brez spremstva je skupaj s svojim zakonitim zastopnikom navzoč pri vseh dejanjih postopka po tem zakonu.

(8) Pristojni organ poskrbi za ustrezno nastanitev in oskrbo mladoletnika brez spremstva. Pri izvajanju nastanitve in oskrbe pristojni organ sodeluje z zakonitim zastopnikom.

(9) Določbe glede zakonitega zastopnika se ne uporabljajo za mladoletnika, ki je sklenil zakonsko zvezo.

16.a člen (zakoniti zastopnik)

(1) Za zakonitega zastopnika se smiselno uporabljajo določbe o skrbništvu zakona, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, če ni s tem zakonom določeno drugače.

- (2) Zakoniti zastopnik je lahko vsakdo:
- ki izpolnjuje pogoje za skrbnika, določene z zakonom, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja;
 - ki se je udeležil usposabljanja in je uvrščen na seznam iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Usposabljanje kandidatov za zakonite zastopnike, ki ga na podlagi javnega pooblastila izvaja Fakulteta za socialno delo in v ta namen izdaja potrdila o usposobljenosti, mora obsegati predvsem znanje iz družinskega prava, socialnega dela, psihologije, varstva otrokovih pravic in dolžnosti, varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter azilnega prava. Vsebino, način izvedbe, obrazce potrdil in trajanje usposabljanja predpiše minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve, v predpisu iz petega odstavka prejšnjega člena. Z izvedbo vsakega posameznega usposabljanja mora soglašati minister. Za izvedbo programa usposabljanja se s posameznim izvajalcem lahko sklene ustrezna pogodba. Sredstva za izvedbo usposabljanja krije ministrstvo. Za nadzor nad izvajanjem javnega pooblastila je pristojno ministrstvo, pristojno za družino in socialne zadeve.

(4) Odločbo o imenovanju zakonitega zastopnika izda center za socialno delo, ki je krajevno pristojen za območje, na katerem je nastanjen mladoletnik brez spremstva. Pristojni center za socialno delo izbere zakonitega zastopnika s seznama zakonitih zastopnikov, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za družino in socialne zadeve.

(5) Zakoniti zastopnik mora o svojem delu poročati centru za socialno delo ob pravnomočnosti odločbe v postopku priznanja mednarodne zaščite, vendar najmanj enkrat na leto in na zahtevo centra za socialno delo tudi v vmesnem obdobju. Center za socialno delo mora pregledati poročilo in po potrebi ukreniti vse potrebno, da se zavarujejo koristi mladoletnika brez spremstva.

(6) Zakoniti zastopnik lahko uveljavlja povrnitev potrebnih stroškov in nagrado za opravljeno delo. Merila za izračun višine nagrade in stroškov določi minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve, sredstva za izplačilo pa krije ministrstvo.

(7) Zakonito zastopanje poleg razlogov iz zakona, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, preneha tudi s pravnomočnostjo odločitve pristojnega organa v postopku priznanja mednarodne zaščite.

16.b člen (družinski člani)

(1) Pristojni organ pri svojem delu upošteva načelo ohranjanja enotnosti družine.

(2) Družinski člani prosilca so državljani tretje države ali osebe brez državljanstva, ki so skupaj s prosilcem v Republiki Sloveniji in so člani družine, ki je obstajala že v izvorni državi. To so:

1. zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim prosilec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
2. mladoletni otroci prosilca ali osebe iz prejšnje točke, če so neporočeni, ne glede na to, ali so bili rojeni v zakonski ali zunajzakonski skupnosti ali posvojeni, kakor to določajo predpisi o zakonski zvezi in družinskih razmerjih;
3. oče, mati ali druga odrasla oseba, ki je za prosilca odgovorna v skladu s predpisi o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, če je prosilec mladoleten in neporočen.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se za družinskega člana prosilca šteje tudi otrok prosilca, rojen v Republiki Sloveniji.

(4) V poligamni zakonski zvezi se za družinskega člana prosilca šteje le en zakonec, in sicer tisti, ki ga določi prosilec.

17. člen (črtan)

18. člen (prosilka za mednarodno zaščito)

(1) Prosilki se na njeno prošnjo lahko omogoči, da postopek vodi uradna oseba ženskega spola.

(2) Če je mogoče, se prosilki zagotovi pomoč tolmačke.

19. člen (prosilec, ki ne more samostojno sodelovati v postopku)

(1) Prosilcu, ki zaradičasne ali trajne duševne motnje ali bolezni ali zaradi drugih razlogov ni sposoben razumeti pomena postopka, krajevno pristojni center za socialno delo za ta postopek nemudoma postavi zakonitega zastopnika.

(2) Krajevno pristojni center za socialno delo izda odločbo na predlog pristojnega organa in na podlagi zdravniškega potrdila o zdravstvenem stanju prosilca.

(3) Prosilcu iz prvega odstavka tega člena je treba zagotoviti vso potrebno zaščito, nego in oskrbo.

20. člen (črtan)

III. POGLAVJE UGOTAVLJANJE POGOJEV ZA MEDNARODNO ZAŠČITO

21. člen **(utemeljevanje prošnje – subjektivni element)**

(1) Prosilec mora sam navesti vsa dejstva in okoliščine, ki utemeljujejo njegov strah pred preganjanjem ali resno škodo.

(2) Prosilec mora predložiti vso dokumentacijo in vse razpoložljive dokaze, s katerimi utemeljuje svojo prošnjo, v postavljenem roku oziroma v primeru, da se opravi osebni razgovor, vse do konca osebnega razgovora. Na ta rok mora biti prosilec predhodno opozorjen.

(3) Kadar prosilec v postopku ne more predložiti nobenih dokazov, pristojni organ upošteva naslednje pogoje:

- da se je kar najbolj potrudil za utemeljitev svoje prošnje;
- da je podal utemeljene razloge zakaj ni mogel predložiti dokazov;
- da so njegove izjave skladne in verjetne, ter ne nasprotujejo dostopnim specifičnim in splošnim informacijam, povezanimi z njegovim primerom;
- da je zaprosil za mednarodno zaščito kakor hitro je bilo to mogoče, razen če lahko izkaže utemeljen razlog, zakaj tega ni storil;
- da je bila ugotovljena njegova splošna verodostojnost.

22. člen **(preverjanje pristojnega organa – objektivni element)**

(1) Pristojni organ po uradni dolžnosti ugotavlja dejansko stanje in izda zakonito in pravilno odločitev.

(2) V postopku pristojni organ preverja izjave prosilca v povezavi z informacijami o izvorni državi iz osme in devete alineje 23. člena tega zakona. Z informacijami iz osme in devete alineje 23. člena tega zakona se prosilca pred izdajo odločbe seznanj pisno ali ustno. Prosilec lahko poda pisno ali ustno mnenje glede predloženih informacij.

(3) ([razveljavljen](#))

23. člen **(obravnavanje dejstev in okoliščin)**

Pri ugotavljanju pogojev za mednarodno zaščito uradna oseba upošteva predvsem:

- podatke in izjavo iz prošnje;
- informacije, pridobljene v osebnem razgovoru;
- dokaze, ki jih predloži prosilec;
- dokumentacijo, ki jo predloži prosilec, zlasti glede svoje starosti, spola, porekla, vključno s poreklom sorodnikov, istovetnosti, državljanstva, krajev, kjer se je pred tem nahajal in kraja običajnega prebivališča, prejšnjih prošenj, prepotovanih poti, potovalnih dokumentov ter razlogov za vložitev prošnje;
- dokaze, ki jih pridobi pristojni organ;
- uradne podatke, s katerimi razpolaga pristojni organ;
- dokumentacijo, pridobljeno pred vložitvijo prošnje;
- splošne informacije o izvorni državi, zlasti o stanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, družbeno-politični situaciji in sprejeti zakonodaji;

- specifične informacije o izvorni državi, ki so podrobne, poglobljene in povezane izključno s konkretnim primerom, lahko pa vključujejo tudi način izvajanja zakonov in drugih predpisov izvorne države;
- dejstvo, da je bil prosilec že izpostavljen preganjanju iz 26. člena tega zakona ali mu je bila že povzročena resna škoda iz 28. člena tega zakona, ali se mu je s tem neposredno že grozilo, kar je resen znak prosilčevega utemeljenega strahu pred preganjanjem ali utemeljenim tveganjem resne škode, razen če obstajajo utemeljeni razlogi za prepričanje, da se takšno preganjanje ali resna škoda ne bo ponovila ali grožnje uresničile.

24. člen **(subjekti preganjanja ali resne škode)**

Kot subjekti preganjanja ali resne škode v postopku po tem zakonu se lahko štejejo:

- država;
- politične stranke ali organizacije, ki nadzorujejo državo ali bistveni del njenega ozemlja;
- nedržavni subjekti, če je mogoče dokazati, da subjekti iz prejšnjih alinej, vključno z mednarodnimi organizacijami, niso sposobni ali nočejo nuditi zaščite pred preganjanjem ali resno škodo.

25. člen **(subjekti zaščite)**

(1) Kot subjekti zaščite v postopku po tem zakonu se štejejo:

- država, ali
- politične stranke ali organizacije, vključno z mednarodnimi organizacijami, ki nadzorujejo državo ali bistveni del njenega ozemlja, če so pripravljene in sposobne zagotavljati zaščito v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(2) Zaščita pred preganjanjem ali resno škodo mora biti dejanska in nezačasna. Načeloma se nudi takrat, ko subjekti iz prejšnjega odstavka sprejmejo razumne ukrepe za preprečitev preganjanja ali resne škode, med drugim z vodenjem učinkovitega pravnega sistema za odkrivanje, pregon in kaznovanje dejanj, ki pomenijo preganjanje ali resno škodo, prosilec pa ima dostop do take zaščite.

26. člen **(lastnosti dejanj preganjanja)**

(1) Dejanja preganjanja v skladu s 1A. členom Ženevske konvencije morajo:

- biti dovolj resne narave ali dovolj ponavljajoča, da predstavljajo hudo kršitev človekovih temeljnih pravic, zlasti pravic, ki jih v skladu z drugim odstavkom 15. člena Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ni mogoče omejiti ali
- predstavljati zbir (akumulacijo) različnih ukrepov, vključno s kršitvami človekovih pravic, ki so dovolj resne narave ali so dovolj ponavljajoča, da predstavljajo hudo kršitev človekovih pravic.

(2) Dejanja preganjanja v skladu s 1A. členom Ženevske konvencije so predvsem:

- dejanja fizičnega ali psihičnega nasilja, vključno z dejanji spolnega nasilja;
- pravni, upravni, policijski ali sodni ukrepi, ki so sami po sebi diskriminatorni ali izvedeni na diskriminatoren način;
- pregon ali kazen, ki je nesorazmerna ali diskriminatorna;

- nedostopnost sodnega varstva, ki ima za posledico nesorazmerno ali diskriminatorno kazen;
- pregon ali kazen zaradi zavrnitve služenja vojaškega roka v spopadu, če bi služenje vojaškega roka vključevalo kazniva dejanja ali dejanja, ki spadajo med razloge za izključitev iz prvega odstavka 5. člena tega zakona;
- dejanja, ki so povezana s spolom ali usmerjena na otroke.

27. člen (razlogi preganjanja)

(1) Razlogi preganjanja so:

- pripadnost določeni rasi ali etnični skupini;
- pripadnost določeni veroizpovedi;
- narodna pripadnost;
- pripadnost posebni družbeni skupini;
- politično prepričanje.

(2) Razlog iz prve alineje prejšnjega odstavka obsega zlasti vprašanja barve kože, porekla ali pripadnosti etnični skupini.

(3) Razlog iz druge alineje prvega odstavka tega člena obsega zlasti teistična, neteistična in ateistična prepričanja, sodelovanje ali nesodelovanje pri zasebnih ali javnih formalnih verskih obredih posamično ali v skupnosti drugih oseb, druga verska dejanja ali izraze prepričanja ali oblike osebnega ali skupnega vedenja, ki temelji na kakršnemkoli verskem prepričanju ali izhaja iz njega.

(4) Razlog iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, ki ni omejen na državljanstvo ali njegovo odsotnost, obsega zlasti pripadnost skupini, ki jo določa kulturna, etnična ali jezikovna identiteta, skupno zemljepisno ali politično poreklo ali odnos do prebivalcev druge države.

(5) Na podlagi razloga iz četrte alineje prvega odstavka tega člena se kot posebna družbena skupina šteje zlasti:

- kadar je članom te skupine skupna prirojena lastnost ali skupno poreklo, ki je nespremenljivo, ali značilnost ali prepričanje, ki je tako temeljnega pomena za identiteto ali zavedanje, da se osebe ne sme prisiliti, naj se mu odreče in
- kadar ima skupina v ustrezni državi različno identiteto, ker jo družba, ki jo obkroža, dojema kot različno.

(6) Glede na okoliščine v izvorni državi lahko določena družbena skupina zajema skupino, ki temelji na skupni lastnosti spolne usmerjenosti. Spolne usmerjenosti se ne sme razumeti kot nečesa, kar vključuje dejanja, ki po nacionalnem pravu Republike Slovenije veljajo za kazniva. Pri določitvi pripadnosti posebni družbeni skupini ali opredelitvi značilnosti takšne skupine, je treba upoštevati vidike, povezane s spolom, vključno s spolno identiteto.

(7) Razlog iz pete alineje prvega odstavka tega člena obsega zlasti imeti neko mnenje, stališče ali prepričanje o zadevi, povezani s potencialnimi subjekti preganjanja iz 24. člena tega zakona in z njihovo politiko ali metodami, ne glede na to, ali je prosilec v skladu s tem mnenjem, stališčem ali prepričanjem tudi ravnal.

(8) Med razlogi preganjanja in dejanji preganjanja ali odsotnostjo zaščite pred temi dejanji mora obstajati vzročna zveza.

(9) Pri ocenjevanju dejstva, ali ima prosilec utemeljen strah pred preganjanjem, ni pomembno, ali prosilec dejansko ima rasne, verske, nacionalne, družbene ali politične lastnosti, ki se preganjajo, pod pogojem, da takšne značilnosti prosilcu pripisuje subjekt iz 24. člena tega zakona.

28. člen (resna škoda)

Resna škoda zajema:

- smrtno kazen ali usmrnitev;
- mučenje ali nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kazen prosilca v izvorni državi;
- resno in individualno grožnjo za življenje ali osebnost civilista zaradi samovoljnega nasilja v situacijah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada.

IV. POGLAVJE POSTOPEK ZA PRIDOBITEV MEDNARODNE ZAŠČITE

1. oddelek SKUPNE DOLOČBE

29. člen (črtan)

30. člen (uporaba zakona, ki ureja splošni upravni postopek)

V postopku za pridobitev mednarodne zaščite se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek, če ni s tem zakonom drugače določeno.

31. člen (rok za odločitev)

(1) Pristojni organ prve stopnje v postopku odloči v najkrajšem možnem času, razen če bi to vplivalo na ustreznost in celovitost obravnavanja.

(2) Če pristojni organ v šestih mesecih ne more odločiti o prošnji, pisno obvesti prosilca o zamudi in razlogih za zamudo ter napove, v kakšnem roku lahko pričakuje izdajo odločitve.

32. člen (razmerje do postopkov po predpisih, ki urejajo področje tujcev)

(1) Prosilec od dneva vložitve prošnje pa do pravnomočne odločitve o prošnji ne more zaprositi za dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji po zakonu, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji, ter po zakonu, ki ureja status državljanov drugih držav naslednic nekdanje Jugoslavije v Republiki Sloveniji.

(2) Oseba, ki ji v postopku ni bila priznana mednarodna zaščita, se od izvršljivosti odločitve obravnava po zakonu, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

33. člen (pristojni organ)

V postopku za pridobitev mednarodne zaščite na prvi stopnji odloča pristojni organ.

34. člen (enotni postopek mednarodne zaščite)

Pristojni organ ugotavlja pogoje za priznanje mednarodne zaščite v enotnem postopku, pri čemer najprej presoja pogoje za priznanje statusa begunca in šele, če ti niso izpolnjeni, pogoje za priznanje subsidiarne oblike zaščite.

35. člen (vstop v Republiko Slovenijo)

Tujec, ki je zakonito ali nezakonito vstopil v Republiko Slovenijo, mora v najkrajšem možnem času izraziti namen za vložitev prošnje. V primeru nezakonitega vstopa se prosilca ne obravnava za prekršek nezakonitega prehoda državne meje.

2. oddelek PREDHODNI POSTOPEK

36. člen (registracijski list)

(1) Vlagatelj namere po prihodu v azilni dom napiše izjavo o razlogih za mednarodno zaščito. O vlagatelju namere pristojni organ obvesti policijo, ki ugotovi njegovo istovetnost in pot, po kateri je prišel v Republiko Slovenijo. Po končani obravnavi s strani policije, pristojni organ izpolni registracijski list.

(2) Če vlagatelj namere izjavo o razlogih za mednarodno zaščito poda pri policiji, ta ugotovi njegovo istovetnost in pot, po kateri je prišel v Republiko Slovenijo, ter izpolni registracijski list.

(3) Po izpolnitvi registracijskega lista se vlagatelju namere izročijo informacije o nadaljnjem poteku predhodnega postopka, vključno z informacijami o posledicah samovoljne zapustitve sprejemnih prostorov, in sicer v jeziku, ki ga razume, kar potrdi s svojim podpisom.

(4) Tujec lahko izrazi namen vložiti prošnjo pri katerem koli državnem organu ali organu samoupravne lokalne skupnosti v Republiki Sloveniji, ki o tem obvesti pristojni organ.

36.a člen (prepoved odstranitve)

(1) Do vložitve prošnje iz 43. člena tega zakona vlagatelj namere ne sme biti odstranjen iz Republike Slovenije v skladu s predpisi, ki urejajo vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za osebo, ki iz neupravičenih razlogov, nastalih na njeni strani, ne vloži prošnje iz 43. člena tega zakona.

37. člen **(sprejemni prostori azilnega doma)**

(1) Vlagatelja namere se po obravnavi s strani policije nastani v sprejemne prostore azilnega doma, kjer mu je zagotovljena ustrezna prehrana, nujne higienske potrebščine in dostop do nujnega zdravljenja.

(2) Osebo iz prejšnjega odstavka, ki samovoljno zapusti sprejemne prostore azilnega doma, se obravnava po zakonu, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji. O tem je oseba obveščena takoj po nastanitvi v sprejemne prostore azilnega doma, v jeziku, ki ga razume, kar potrdi s svojim podpisom.

38. člen **(sanitarno-zdravstveni pregledi)**

Vlagatelj namere mora pred sprejemom prošnje, ki mora biti sprejeta v najkrajšem možnem času, opraviti sanitarno-dezinfekcijski in preventivno-zdravstveni pregled.

39. člen **(fotografiranje in daktiloskopiranje)**

Zaradi ugotavljanja in preverjanja istovetnosti ter izvajanja uredb 2003/343/ES, 2000/2725/ES in 2008/767/ES uradna oseba pred sprejemom prošnje vlagatelja namere fotografira in mu odvzame prstne odtise.

3. oddelek **POSTOPEK MEDNARODNE ZAŠČITE**

39.a člen **(splošno)**

V postopku za priznanje mednarodne zaščite se ugotavlja, ali prosilec izpolnjuje pogoje za pridobitev mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji.

40. člen **(začetek postopka)**

(1) Postopek se prične z vložitvijo popolne prošnje za mednarodno zaščito. Prošnja se šteje za popolno, ko so pridobljeni podatki iz drugega in tretjega odstavka 119. člena tega zakona.

(2) Po sprejemu popolne prošnje se prosilca nastani v azilnem domu.

41. člen **(kraj vložitve prošnje)**

(1) Prošnja osebe, ki se nahaja v Republiki Sloveniji, se vloži pri pristojnem organu. Pristojni organ lahko vodi postopek po tem zakonu tudi izven svojega sedeža.

(2) Prošnja se v primerih iz VIII. poglavja tega zakona, lahko vloži tudi pri uradni osebi pristojnega organa na ozemlju druge države članice Evropske unije oziroma tretje države.

(3) V postopku iz 58. člena tega zakona se prošnja vloži v tranzitnem prostoru na letališču ali pristanišču ali na ladji, ki je na sidrišču.

42. člen **(način vložitve prošnje)**

(1) Prošnjo vloži vsaka polnoletna oseba posamično in v svojem imenu.

(2) Prošnjo za mladoletnega prosilca, mlajšega od 15 let, vloži njegov zakoniti zastopnik. Pri vložitvi prošnje je prisoten tudi mladoletni prosilec. Sodelovanje mladoletnega prosilca v postopku je odvisno od njegove starosti, stopnje duševnega razvoja in sposobnosti razumeti pomen postopka.

(3) Mladoletni prosilec, starejši od 15 let, poda izjavo iz dvaintridesete točke drugega odstavka 119. člena tega zakona osebno, ob prisotnosti zakonitega zastopnika.

(4) Mladoletni prosilec brez spremstva da izjavo iz 32. točke drugega odstavka 119. člena tega zakona osebno in ob prisotnosti zakonitega zastopnika. Obravnavanje v postopku upošteva mladoletnikovo starost, stopnjo njegovega duševnega razvoja in njegovo sposobnost razumeti pomen postopka.

(5) Prošnjo za prosilca iz 19. člena tega zakona vloži njegov zakoniti zastopnik. Sodelovanje prosilca v postopku je odvisno od njegove sposobnosti razumeti pomen postopka.

(6) V primeru, da zakoniti zastopnik po izdaji odločitve pristojnega organa v njegovem primeru, ki še ni pravnomočna, vloži prošnjo za svojega otroka, rojenega v Republiki Sloveniji, se takšna prošnja nemudoma odstopi pristojnemu sodišču, ki združi postopka.

43. člen **(sprejem prošnje)**

(1) Sprejem prošnje vodi uradna oseba. Uradna oseba skupaj s prosilcem izpolni obrazec prošnje, ki vsebuje podatke od 1. do 31. točke drugega odstavka 119. člena tega zakona. V nadaljevanju prosilec samostojno da izjavo o razlogih za vložitev prošnje, ki jo uradna oseba lahko dopolni z dodatnimi vprašanji. Uradna oseba prosilca pozove, da v določenem roku, ki ne sme biti krajši od 15 dni, predloži dokazila o izkazovanju svoje istovetnosti in predloži vse dokaze, s katerimi utemeljuje svojo prošnjo.

(2) Pri ugotavljanju istovetnosti prosilca se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

(3) Pri sprejemu prošnje se upoštevajo temeljna postopkovna jamstva, določena v prvi, drugi in tretji alineji 8. člena tega zakona, kot tudi pravila osebnega razgovora iz 47. člena tega zakona.

(4) Obliko, vsebino in način sprejema prošnje predpiše minister v podzakonskem aktu.

44. člen (postavitev izvedenca)

(1) Če je za ugotovitev in presojo kakšnega dejstva, ki je pomembno za rešitev prošnje v postopku po tem zakonu, potrebno strokovno znanje, s katerim uradna oseba ne razpolaga, je treba pridobiti ustrezno izvedensko mnenje.

(2) Izvedenec ali izvedenka (v nadaljnjem besedilu: izvedenec) poda mnenje pisno. Izvedensko mnenje se pošlje prosilcu oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku ali pooblaščenцу v seznanitev in se mu določi rok za morebitne pripombe.

(3) Izvedenec po potrebi predstavi izvedensko mnenje na osebem razgovoru, kjer mu uradna oseba in prosilec oziroma njegov zakoniti zastopnik ali pooblaščenec lahko postavijo dodatna vprašanja.

44.a člen (določitev starosti mladoletnika brez spremstva)

(1) V okviru obravnavanja prošnje lahko pristojni organ za določitev starosti mladoletnika brez spremstva odredi pregled. Pregled se izvede z izvedencem medicinske stroke.

(2) Mladoletnika brez spremstva in njegovega zakonitega zastopnika se mora pisno obvestiti o možnosti določitve starosti s pregledom, in sicer v jeziku, ki ga razume. Obvestilo mora vključevati podatke o načinu pregleda in o možnih posledicah rezultata pregleda v zvezi z obravnavanjem njegove prošnje ter o posledicah neutemeljene odklonitve takšnega pregleda.

(3) Pregled za določitev starosti mladoletnika brez spremstva se lahko opravi samo, če mladoletnik brez spremstva in njegov zakoniti zastopnik v to pisno privolita.

(4) Če mladoletnik brez spremstva in njegov zakoniti zastopnik brez utemeljenih razlogov ne privolita v pregled za določitev starosti mladoletnika brez spremstva, se mladoletnik brez spremstva v zvezi z obravnavo njegove prošnje šteje kot polnoleten.

(5) Če po opravljenem pregledu še vedno obstaja dvom, ali je prosilec mladoleten ali polnoleten, se šteje, da je prosilec mladoleten.

(6) Odločitev o zavrnitvi prošnje, ki jo je vložil mladoletnik brez spremstva, ki je odklonil pregled, ne sme temeljiti izključno na tej odklonitvi.

45. člen (osebni razgovor)

(1) Pristojni organ pred sprejetjem odločitve s prosilcem individualno opravi osebni razgovor. Uradna oseba lahko v posameznem primeru razpiše več osebnih razgovorov, če je to potrebno za popolno ugotovitev dejanskega stanja.

(2) Z mladoletnim prosilcem, starejšim od 15 let, se osebni razgovor opravi v prisotnosti zakonitega zastopnika. Obravnavanje v postopku upošteva mladoletnikovo starost, stopnjo njegovega duševnega razvoja in njegovo sposobnost razumeti pomen postopka.

- (3) V osebni razgovoru lahko uradna oseba ugotavlja predvsem:
- istovetnost prosilca in družinskih članov, ki ga spremljajo;
 - razloge, s katerimi utemeljuje svojo prošnjo;
 - vsa druga dejstva in okoliščine, ki so lahko pomembna za odločitev.

46. člen **(opustitev osebnega razgovora)**

Osebni razgovor se lahko opusti:

- če pristojni organ na podlagi dokazov, s katerimi razpolaga, lahko prošnji ugoditi;
- če pristojni organ lahko odloči na podlagi 1., 2., 4., 6. in 13. točke 55. člena tega zakona,
- če gre za osebe iz 19. člena tega zakona,
- če se prošnja obravnava v okviru dublinskega postopka in postopkov po konceptu nacionalne, evropske varne tretje države in države prvega azila.

47. člen **(pravila osebnega razgovora)**

(1) Pri osebni razgovoru je javnost vedno izključena.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek so pri osebni razgovoru lahko prisotni zakoniti zastopnik in pooblaščenec prosilca. Ob soglasju prosilca je lahko prisoten tudi predstavnik Visokega komisariata.

(3) Na prosilčevo izrecno željo je lahko prisotna tudi oseba, ki si jo v pomoč ali podporo izbere prosilec.

(4) Uradna oseba, ki vodi postopek, lahko ob soglasju prosilca dovoli, da je pri osebni razgovoru navzoča tudi druga uradna oseba ali delavec pristojnega organa ter znanstveni delavci, študenti in javni delavci, če ima to pomen za znanstveno delo in institucijo.

(5) Pred pričetkom osebnega razgovora je treba vse prisotne opozoriti na zaupnost postopka po tem zakonu in na določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(6) Uradna oseba vodi osebni razgovor na način, ki omogoča prosilcu, da lahko razloge za svojo prošnjo celovito predstavi. Način vodenja osebnega razgovora je treba prilagoditi prosilčevi osebnosti in upoštevati osebne in splošne okoliščine, vključno s kulturnim poreklom in morebitno pripadnostjo prosilca ranljivim skupinam.

(7) Pri osebni razgovoru niso dovoljena vprašanja, v katerih je že nakazano, kako je treba odgovoriti, kakor tudi ne vprašanja, ki izhajajo iz predpostavke, da je prosilec povedal nekaj, česar v resnici ni povedal.

48. člen (zapisnik)

(1) O sprejemu prošnje in o osebnem razgovoru se piše zapisnik. Zapisnik ima značaj javne listine.

(2) V zapisnik se vpiše:

- ime in sedež pristojnega organa;
- dan in čas pričetka in zaključka sprejema prošnje ali osebnega razgovora;
- osebna imena vseh navzočih oseb in njihovo vlogo v postopku.

(3) Če sprejem prošnje ali osebni razgovor poteka izven sedeža pristojnega organa, je treba v zapisnik zabeležiti tudi razlog in kraj vodenja sprejema prošnje ali osebnega razgovora.

(4) Zapisnik obsega natančen potek ter vsebino opravljenega dejanja in danih izjav. V zapisnik se vpišejo vsa vprašanja in ugotovitve uradne osebe. Dobesedno in v prvi osebi se zapišejo izjave in izpovedbe prosilca, zakonitega zastopnika, pooblaščenca, izvedenca in predstavnika Visokega komisariata.

(5) Ob zaključku sprejema prošnje in osebnega razgovora se zapisnik prebere vsem navzočim. Pripombe, ki jih lahko podajo osebe iz prejšnjega odstavka, se vpišejo v zapisnik na koncu. Zapisnik podpišejo vsi navzoči. Če se prosilec ne zna ali ne more podpisati, se to dejstvo zabeleži v zapisnik.

(6) Če osebe iz četrtega odstavka tega člena odklonijo potrditev zapisnika s svojim podpisom, se to dejstvo in razlogi zabeležijo kot opomba uradne osebe na zapisnik. To dejstvo pristojnemu organu ne preprečuje, da odloči o prošnji.

(7) Sprejem prošnje in osebni razgovor se lahko zabeležita tudi z avdio-video elektronskimi napravami.

49. člen (vročanje)

Če ima prosilec pooblaščenca, se spisi (vabila, odločbe, sklepi in drugi uradni spisi) v postopku osebno vročajo njemu. Pristojni organ lahko spise osebno vroča tudi prosilcu. V tem primeru se za datum vročitve šteje datum osebne vročitve pooblaščenca.

50. člen (umik prošnje)

(1) Prosilec lahko umakne prošnjo kadar koli med postopkom do izdaje odločbe.

(2) Prošnja se šteje za umaknjeno:

- če se prosilec brez predhodnega opravičila ne odzove vabilu na osebni razgovor;
- če prosilec pristojnega organa ne obvesti o spremembi svojega naslova in mu vabila oziroma drugih pošiljk kljub ponovnemu poskusu ni mogoče vročiti;
- če je iz uradnih evidenc pristojnega organa razvidno, da je prosilec samovoljno zapustil azilni dom ali njegovo izpostavo in se v treh dneh od samovoljne zapustitve ni vrnil v azilni dom ali njegovo izpostavo;
- če se prosilec v treh dneh od obvestila stanodajalca ali predstojnika institucije pristojnemu organu ni vrnil na naslov razselitve iz 83. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ postopek s sklepom ustavi, če prosilec izrecno, v ustni ali pisni obliki pred izdajo odločbe izjavi, da umika prošnjo ali če se prošnja šteje za umaknjeno.

51. člen (omejitev gibanja prosilcem)

- (1) Prosilcu se lahko začasno omeji gibanje, če je to potrebno zaradi:
- ugotavljanja istovetnosti prosilca ali
 - suma zavajanja in zlorabe postopka iz razlogov, navedenih v 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 12., 14. in 15. točki 55. člena tega zakona, ali
 - zaradi utemeljenih razlogov ogrožanja življenja drugih ali premoženja, ali,
 - v primeru izdaje sklepa na podlagi prvega odstavka 63. člena tega zakona za zagotovitev predaje prosilca varni tretji državi, če obstajajo utemeljeni razlogi, da se bo prosilec predaji izognil.

- (2) Gibanje se lahko omeji:
- na območje azilnega doma ali njegove izpostave ali
 - na za to namenjen objekt azilnega doma ali drug ustrezen objekt ministrstva.

(3) Mladoletnikom brez spremstva se lahko gibanje omeji samo na območje azilnega doma ali njegove izpostave.

(4) Omejitev gibanja odredi ministrstvo s sklepom. Pisni odpravek sklepa pristojni organ izda najpozneje v 48 urah od ustnega izreka sklepa, prosilcu pa mora biti vročen v roku treh delovnih dni. Omejitev gibanja lahko traja do prenehanja razlogov, vendar največ tri mesece. Če razlogi za omejitev gibanja po tem času še obstajajo, se omejitev lahko podaljša še za en mesec.

(5) Zoper sklep o omejitvi gibanja ima prosilec v treh dneh po njegovi vročitvi pravico do vložitve tožbe na upravno sodišče. Sodišče mora po predhodnem ustnem zaslišanju o tožbi odločiti v treh delovnih dneh.

V. POGLAVJE POSTOPEK NA PRVI STOPNJI

52. člen (odločba pristojnega organa na prvi stopnji)

- Pristojni organ z odločbo:
- prošnji ugotovi v rednem ali pospešenem postopku, če ugotovi, da prosilec izpolnjuje pogoje za pridobitev statusa begunca po tem zakonu ali statusa subsidiarne oblike zaščite po tem zakonu;
 - prošnjo zavrne kot neutemeljeno v rednem postopku;
 - prošnjo zavrne kot očitno neutemeljeno v pospešenem postopku.

53. člen (zavrnitev prošnje v rednem postopku)

- Pristojni organ v rednem postopku prošnjo zavrne kot neutemeljeno, če:
- ob upoštevanju dejstev in okoliščin iz 23. člena tega zakona ugotovi, da prosilec ne izpolnjuje pogojev za priznanje mednarodne zaščite ali
 - obstaja kateri od izključitvenih razlogov iz 5. člena tega zakona.

54. člen **(odločanje v pospešenem postopku)**

Pristojni organ lahko odloči o prošnji v pospešenem postopku, če se da dejansko stanje v celoti ugotoviti na podlagi dejstev in okoliščin iz prve do osme alineje 23. člena tega zakona, če so ti podani.

55. člen **(razlogi za zavrnitev prošnje v pospešenem postopku)**

(1) Pristojni organ lahko v pospešenem postopku obravnavano prošnjo kot očitno neutemeljeno zavrne, če:

1. iz nje nedvoumno izhaja, da je prosilec prišel v Republiko Slovenijo izključno iz ekonomskih razlogov;
2. je prosilec pri vložitvi prošnje navajal le dejstva, ki so nepomembna ali zanemarljiva za obravnavanje upravičenosti do mednarodne zaščite po tem zakonu;
3. je očitno, da prosilec ne izpolnjuje pogojev za mednarodno zaščito, kot jih določata 26. in 28. člen tega zakona;
4. prosilec lažno predstavi razloge, na katere se sklicuje, predvsem kadar so njegove navedbe nekonsistentne, protislovne, malo verjetne, nezadostne in v nasprotju z informacijami o izvorni državi iz osme alineje 23. člena tega zakona;
5. prosilec brez utemeljenega razloga ni izrazil namena za vložitev prošnje v najkrajšem možnem času, če je za to imel možnost;
6. je prosilec vložil prošnjo samo zato, da bi odložil ali onemogočil odstranitev iz države;
7. prosilec zavrača odvzem prstnih odtisov ali izvedbo fotografiranja;
8. je prosilec utemeljeval prošnjo na podlagi lažne istovetnosti ali ponarejenih dokumentov ali je zamolčal pomembne podatke ali dokumente o svoji istovetnosti ali državljanstvu;
9. je prosilec namerno uničil ali odsvojil potno listino, osebni dokument s fotografijo, ki izkazuje njegovo istovetnost ali državljanstvo ali drug dokument s fotografijo, ki lahko pomaga pri izkazovanju njegove istovetnosti ali državljanstva;
10. je prosilec namerno uničil ali odsvojil druge dokumente (listine, vozovnice, potrdila), ki bi bili lahko pomembni za ugotavljanje njegove istovetnosti, državljanstva ali upravičenosti do priznanja mednarodne zaščite;
11. prosilec kljub svojemu zagotovitju brez opravičljivega razloga v določenem roku ni priskrbel dokumentacije in podatkov iz četrte alineje 23. člena tega zakona;
12. je prosilec vložil še eno prošnjo, v kateri je brez opravičljivega razloga navedel druge osebne podatke;
13. prosilec prihaja iz varne izvorne države iz 65. člena tega zakona;
14. prosilec s kaznivim dejanjem lahko ogrozi nacionalno varnost ali javni red države in mu je bil zaradi navedenih razlogov izdan izvršilni naslov za zapustitev države kot stranska kazen ali je bila ta kazen že izvršena, rok za prepoved vstopa v Evropsko unijo pa še ni potekel;
15. je prosilec prikril, da je pred tem že vložil prošnjo v drugi državi, še zlasti če pri tem uporablja napačne podatke o istovetnosti.

(2) Prošnja za mednarodno zaščito se ne more zavrniti v pospešenem postopku zgolj na podlagi 5. točke prejšnjega odstavka tega člena.

VI. POGLAVJE **POSEBNI POSTOPKI**

56. člen

(ponovna prošnja)

(1) Državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki ji je bila v Republiki Sloveniji pravnomočno zavrnjena prošnja iz prvega odstavka 40. člena tega zakona, ali je prošnjo izrecno umaknila, ali državljani tretje države ali oseba brez državljanstva, ki ji je bila pravnomočno zavrnjena prošnja iz petega odstavka 105. člena tega zakona, ali je bil ta postopek ustavljen, lahko vložijo ponovno prošnjo samo, če ob vložitvi zahtevka iz prvega odstavka 57. člena tega zakona predloži nove dokaze ali navede nova dejstva, ki bistveno povečujejo verjetnost, da izpolnjuje pogoje za priznanje mednarodne zaščite.

(2) Novi dokazi ali dejstva morajo nastati po izdaji predhodne odločitve, oziroma so lahko obstajali že v času prvega postopka, vendar jih oseba iz prejšnjega odstavka iz upravičenih razlogov takrat ni uveljavljala.

(3) Ne glede na določbi prejšnjih odstavkov tega člena lahko državljani tretje države ali oseba brez državljanstva, ki je prošnjo izrecno umaknila, vložijo ponovno prošnjo, le če dokaže, da je bila izjava o umiku prošnje dana zaradi grožnje ali pod prisilo.

57. člen (postopek pri ponovni prošnji)

(1) Oseba iz prvega odstavka prejšnjega člena vložijo pri pristojnem organu zahtevek za uvedbo ponovnega postopka. V tem zahtevku mora oseba sama predložiti dokaze, ki opravičujejo nov postopek. Pri vložitvi zahtevka se smiselno uporabljajo določbe 47. in 48. člena tega zakona. Osebi so zagotovljena vsa temeljna postopkovna jamstva iz 8. člena tega zakona ter brezplačna pravna pomoč iz šeste alineje prvega odstavka 78. člena tega zakona.

(2) Če zakoniti zastopnik po podaji svojega zahtevka za uvedbo ponovnega postopka poda prvo prošnjo za otroka, rojenega v Republiki Sloveniji, se takšna prošnja šteje kot zahtevek iz prejšnjega odstavka.

(3) O zahtevku za uvedbo ponovnega postopka odloči pristojni organ s sklepom. Če pristojni organ ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka prejšnjega člena, s sklepom dovoli vložitev ponovne prošnje in ravna v skladu s 43. členom tega zakona. Če pristojni organ ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka prejšnjega člena, dovoli vložitev ponovne prošnje in ravna v skladu s 43. členom tega zakona. V nasprotnem primeru zahtevek za uvedbo ponovnega postopka s sklepom zavrže.

(4) Če tujec izrazi namen za vložitev zahtevka za uvedbo ponovnega postopka, je na podlagi sklepa policije, izdanega na podlagi določb zakona, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji, nastanjen pri organu, ki je pristojen za odstranitev iz države.

(5) V primeru, da oseba iz prvega odstavka prejšnjega člena umakne zahtevek za uvedbo ponovnega postopka še pred odločitvijo pristojnega organa, se postopek s sklepom ustavi.

(6) Oseba iz prvega odstavka prejšnjega člena postane prosilec po tem zakonu z dnem vložitve popolne ponovne prošnje.

58. člen (postopki na letališčih in pristaniščih)

(1) Če tujec izrazi namen vložiti prošnjo v času zadrževanja v tranzitnem območju na letališču ali na ladji, ki je na sidrišču luke ali pristanišča, pristojni organ sprejme prošnjo in o njej odloči v najkrajšem možnem času. Do izdaje pravnomočne odločbe v pospešenem postopku oziroma dokončnega sklepa v okviru dublinskega postopka, postopka nacionalne in evropske varne tretje države in države prvega azila, se ta oseba nahaja na tem območju. Če se prošnja rešuje v rednem postopku, se prosilca po opravljenem sanitarno-dezinfekcijskem in preventivno zdravstvenem pregledu, nastani v azilnem domu.

(2) Osebi iz prejšnjega odstavka so zagotovljena temeljna postopkovna jamstva iz 8. člena tega zakona.

(3) Vsa nadaljnja procesna dejanja po tem zakonu se opravljajo na območjih iz prvega odstavka tega člena.

(4) Minister s podzakonskim aktom podrobneje predpiše pogoje in načine bivanja v tranzitnih območjih na letališčih in pristaniščih.

59. člen **(postopek po Uredbi 343/2003/ES)**

(1) Če pristojni organ na podlagi meril, določenih v Uredbi 2003/343/ES, ugotovi, da je za obravnavo prošnje odgovorna druga država članica EU ali pristopnica k Uredbi 2003/343/ES, prošnjo po izvedbi postopka, določenega v Uredbi 2003/343/ES, s sklepom zavrže in v njem določi, katera država članica EU ali pristopnica k Uredbi 2003/343/ES je odgovorna za vsebinsko obravnavo prošnje.

(2) Pristojni organ lahko prosilca do predaje pristojni državi nastani v skladu z drugim, tretjim, četrtim in petim odstavkom 51. člena tega zakona:

- če ima vizum ali dovoljenje za prebivanje druge države članice, ki se po Uredbi 2003/343/ES šteje kot razlog za določitev odgovorne države članice, ali
- če obstaja dokaz ali posredna okoliščina iz Uredbe 2003/343/ES, vključno s podatki iz poglavja III Uredbe 2000/2725/ES, na podlagi katerega se ugotovi, da je prosilec ob prihodu iz tretje države nezakonito prečkal mejo države članice, ali
- z dnem, ko je bil pridobljen rezultat o obstoju prstnih odtisov iz baze EURODAC na podlagi Uredbe 2000/2725/ES, ali
- z dnem, ko je bil pridobljen rezultat o obstoju podatkov iz Viznega informacijskega sistema na podlagi Uredbe 2008/767/ES, ki se po Uredbi 2003/343/ES šteje kot dokaz za določitev odgovorne države članice, ali
- ko mu je bil izdan sklep iz prejšnjega odstavka.

(3) Nastanitev v skladu s prejšnjim odstavkom ne pomeni prevzema odgovornosti za obravnavanje prošnje v skladu z Uredbo 2003/343/ES.

(4) V postopku obravnave prošnje po Uredbi 2003/343/ES se umik prošnje ne šteje kot izjava o umiku iz prvega odstavka 50. člena tega zakona in ne vpliva na izvršitev sklepa na podlagi Uredbe 2003/343/ES, razen, če je prosilec obravnavan po točki a) prvega odstavka 16. člena Uredbe 2003/343/ES in da druga država članica EU ali pristopnica k Uredbi 2003/343/ES odgovornosti za sprejem prošnje še ni sprejela.

VII. POGLAVJE KONCEPTI VARNIH DRŽAV IN DRUGI INSTITUTI

60. člen

(razveljavljen)

61. člen (kriteriji za določitev varne tretje države)

- (1) Da se država razglasi za varno tretjo državo, mora izpolnjevati pogoje, da:
- življenje in svoboda nista ogroženi zaradi rase, vere, državljanstva, pripadnosti določeni družbeni skupini ali političnega prepričanja;
 - v skladu z Ženevsko konvencijo spoštuje načelo nevračanja;
 - spoštuje prepoved odstranitve, ki bi kršila prepoved mučenja ter krutega, nečloveškega in ponižujočega ravnanja, kakor je določena v mednarodnem pravu;
 - obstaja možnost zaprositi za status begunca ter, če je ugotovljeno, da je oseba res begunec, pridobiti zaščito v skladu z Ženevsko konvencijo.

(2) Varo tretjo državo na podlagi kriterijev iz prejšnjega odstavka določi Vlada Republike Slovenije.

(3) O določitvi države kot varne tretje države na podlagi tega zakona Vlada Republike Slovenije obvesti Evropsko komisijo.

62. člen (koncept evropske varne tretje države)

(1) (razveljavljen)

(2) Pogoj za pričetek postopka po tem konceptu je, da je prosilec poskušal nezakonito vstopiti ali je nezakonito vstopil na ozemlje Republike Slovenije iz evropske varne tretje države.

(3) Pristojni organ izvaja koncept evropske varne tretje države v skladu s skupnim seznamom tretjih držav, ki ga sprejme Svet Evropske unije na podlagi 36. člena Direktive 2005/85/ES.

63. člen (postopek)

(1) V postopkih po 60. in 62. členu tega zakona pristojni organ prošnjo prosilca, ki prihaja iz varne tretje države, s sklepom zavrže.

(2) Prosilec lahko ves čas trajanja postopkov iz prejšnjega odstavka predloži dokaze, da zadevna država zanj osebno ni varna tretja država.

64. člen (obveščanje organov varne tretje države)

V postopkih izvajanja evropskega in nacionalnega koncepta varne tretje države, določenih v 60. in 62. členu tega zakona, pristojni organ posreduje prosilcu dokument, s katerim se varno tretjo državo obvesti, da konkretna prošnja ni bila vsebinsko obravnavana v postopku za mednarodno zaščito. Obvestilo mora biti prevedeno v jezik varne tretje države.

65. člen

(koncept varne izvorne države)

(1) Pristojni organ izvaja koncept varne izvorne države v skladu z minimalnim skupnim seznamom varnih izvornih držav, ki ga sprejme Svet Evropske unije na podlagi 29. člena Direktive 2005/85/ES.

(2) Republika Slovenija lahko od Evropske komisije zahteva, naj Svetu Evropske unije predlaga črtanje določene države iz minimalnega skupnega seznama varnih izvornih držav. O tem dejstvu obvesti Svet Evropske unije. Do končne odločitve Sveta Evropske unije, oziroma največ za tri mesece od obvestila Svetu Evropske unije, Republika Slovenija ne uporablja koncepta varne izvorne države za državo, za katero je predlagala črtanje s seznama.

(3) Na podlagi kriterijev iz 30. člena Direktive 2005/85/ES lahko Vlada Republike Slovenije določi dodatni seznam varnih izvornih držav. O tem obvesti Evropsko komisijo.

66. člen (pogoja)

Pogoja za uporabo koncepta varne izvorne države sta, da:

- ima prosilec državljanstvo te države ali je oseba brez državljanstva in je imel v tej državi običajno prebivališče in
- prosilec ni izkazal utemeljenih razlogov, zaradi katerih bi se štelo, da zaradi osebnih okoliščin ta država zanj ni varna izvorna država.

67. člen (koncept države prvega azila)

(1) Država prvega azila je država, v kateri:

- je bil prosilcu priznan status begunca, ki še velja, ali
- begunec uživa dejansko zaščito, vključno z načelom nevračanja.

(2) Pogoj za izvajanje koncepta države prvega azila je, da bo v to državo ponovno sprejet.

(3) Pri izvajanju koncepta države prvega azila pristojni organ postopa v skladu s 63. členom tega zakona.

68. člen (notranja zaščita)

Notranja zaščita pomeni zaščito v delu izvorne države, kjer ni utemeljenega strahu pred preganjanjem ali utemeljene nevarnosti, da utрпи resno škodo ali če ima prosilec dostop do zaščite v skladu s 25. členom tega zakona, če lahko v ta del države varno in zakonito potuje ter ima dostop do tega dela države in se od njega lahko razumno pričakuje, da se bo v tem delu države nastanil. Pri ugotavljanju se upoštevajo splošne okoliščine, ki prevladujejo v tem delu države, in osebne okoliščine prosilca.

69. člen (zatečeni begunci)

(1) Utemeljen strah pred preganjanjem ali utemeljena nevarnost, da prosilec utрпи resno škodo, lahko temeljita na dogodkih in dejavnostih, ki so se zgodili oziroma pri katerih je sodeloval prosilec po zapustitvi izvorne države. To dejstvo je treba upoštevati zlasti, kadar se ugotovi, da te dejavnosti predstavljajo izraz in nadaljevanje prepričanj ali usmeritev, ki jih je prosilec zagovarjal že v izvorni državi.

(2) Če so imele dejavnosti prosilca od odhoda iz izvorne države izključni namen ustvarjanje potrebnih pogojev za pridobitev mednarodne zaščite po tem zakonu, se mu mednarodna zaščita po tem zakonu ne prizna.

VIII. POGLAVJE DRŽAVLJANI TRETJIH DRŽAV IN OSEBE BREZ DRŽAVLJANSTVA, KI IZPOLNJUJEJO POGOJE ZA PRIZNANJE STATUSA BEGUNCA IN SO SPREJETI V REPUBLIKO SLOVENIJO NA PODLAGI LETNE KVOTE

70. člen (opredelitev letne kvote)

(1) Status begunca se lahko prizna tudi državljanom tretjih držav in osebam brez državljanstva, ki so v Republiko Slovenijo sprejeti na podlagi letne kvote.

(2) Letno kvoto oseb, ki se jim na podlagi prejšnjega odstavka lahko prizna status begunca, določi Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva.

(3) Pri pripravi predloga iz prejšnjega odstavka ministrstvo upošteva svetovne migracijske trende, krizna žarišča v svetu, integracijske zmogljivosti Republike Slovenije in druge pomembne okoliščine.

(4) Vlada Republike Slovenije izda predpis, s katerim določi način izvedbe preselitve oseb v Republiko Slovenijo, ki so vanjo sprejete na podlagi postopkov iz tega poglavja.

71. člen (pogoji)

Na podlagi letne kvote se osebam iz prejšnjega člena lahko prizna status begunca, če:

- izpolnjujejo pogoje za priznanje statusa begunca po tem zakonu in
- se nahajajo v državi, kjer so varni pred preganjanjem in kjer pogoji bivanja niso primerni za integracijo beguncev.

72. člen (postopek)

Pristojni organ v postopku upošteva poročilo, ki ga za vsako posamezno osebo pripravi uradna oseba pristojnega organa oziroma Visoki komisariat v državi iz druge alineje prejšnjega člena. Poročilo mora vsebovati:

- mnenje o pogojih za integracijo beguncev v državi iz prve alineje prejšnjega člena, in
- mnenje o izpolnjevanju pogojev za priznanje statusa begunca po tem zakonu.

73. člen

(vstop v državo)

(1) Republika Slovenija organizira prihod oseb iz države iz druge alineje 71. člena tega zakona.

(2) Pred vstopom v Republiko Slovenijo se te osebe zdravstveno pregleda.

73.a člen

(delitev bremen med državami članicami Evropske unije)

(1) Ne glede na določbe tega poglavja lahko Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva določi število oseb, ki jim je bila mednarodna zaščita že priznana v drugi državi članici Evropske unije, ki izpolnjujejo pogoje za priznanje mednarodne zaščite po tem zakonu in ki jih bo Republika Slovenija sprejela zaradi delitve bremen med državami članicami Evropske unije.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka pristojni organ dejansko stanje ugotavlja na podlagi dokumentacije, ki jo pridobi država članica iz prejšnjega odstavka, in na podlagi prošnje iz 43. člena tega zakona.

(3) Če pristojni organ ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, ravna v skladu s prvo alinejo prvega odstavka 52. člena tega zakona in osebam iz prvega odstavka tega člena prizna mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji.

IX. POGlavJE POSTOPEK SODNEGA VARSTVA

74. člen

(sodno varstvo)

(1) Zoper odločbo, izdano na prvi stopnji, je mogoče vložiti tožbo na upravno sodišče.

(2) Zoper odločbo, izdano v rednem postopku, se lahko vloži tožba v 15 dneh od vročitve. Zoper odločbo izdano v pospešenem postopku, se lahko vloži tožba v osmih dneh od vročitve.

(3) Zoper vse sklepe, izdane na podlagi tega zakona, razen sklepov iz četrtega odstavka 51. člena in četrtega odstavka 57. člena tega zakona se tožba lahko vloži v osmih dneh od vročitve.

(4) Tožba zoper odločbo o zavrnitvi prošnje zadrži izvršitev. V primeru vseh drugih odločitev po tem zakonu tožba ne zadrži njihove izvršitve.

(5) Zoper sodbe, ki jih izda upravno sodišče, je dovoljena pritožba na vrhovno sodišče.

75. člen

(pravila postopka)

(1) Upravno sodišče mora o tožbi zoper odločbo v rednem postopku odločiti v 30 dneh, zoper odločbo v pospešenem postopku pa v sedmih dneh od prejema tožbe. Če

upravno sodišče ugotovi, da dejansko stanje ni bilo ugotovljeno pravilno in popolno ali če je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep o dejanskem stanju, mora izvesti glavno obravnavo.

(2) Upravno sodišče mora o tožbi zoper sklep, izdan na podlagi tega zakona, odločiti v sedmih dneh, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Vrhovno sodišče mora o pritožbi odločiti v 15 dneh od prejema pritožbe.

(4) V postopku sodnega varstva po tem zakonu se uporablja zakon, ki ureja upravni spor, če s tem zakonom ni drugače določeno.

76. člen **(obveznost zapustitve Republike Slovenije)**

(1) Če oseba ob izvršljivosti odločitve ne zapusti ozemlja Republike Slovenije, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) O izvršljivosti odločitve pristojni organ takoj obvesti policijo in ji izroči osebo iz prejšnjega odstavka.

(3) Policija mora pristojni organ obveščati o odstranitvi oseb iz Republike Slovenije, ki so bile v postopkih po tem zakonu.

77. člen **(ustavna pritožba)**

Ustavna pritožba se lahko vloži v 15 dneh od dneva vročitve posamičnega akta, zoper katerega je na podlagi zakona, ki ureja postopek pred Ustavnim sodiščem Republike Slovenije, mogoča ustavna pritožba.

X. POGLAVJE **PRAVICE IN DOLŽNOSTI PROSILCEV ZA MEDNARODNO ZAŠČITO**

78. člen **(pravice prosilcev)**

- (1) Prosilec ima pravico do:
- prebivanja v Republiki Sloveniji;
 - spremljanja postopka v jeziku, ki ga razume;
 - informiranja;
 - osnovne oskrbe v primeru nastanitve v azilnem domu ali njegovi izpostavi;
 - finančne pomoči v primeru nastanitve na zasebnem naslovu;
 - brezplačne pravne pomoči v postopkih iz drugega odstavka 13. člena tega zakona, in sicer s pomočjo enega svetovalca za begunce;
 - nujnega zdravljenja;
 - izobraževanja;
 - dela in zaposlovanja;
 - humanitarne pomoči;
 - žepnine.

(2) Pravice iz prejšnjega odstavka prosilec pridobi z vložitvijo popolne prošnje in trajajo do izvršljivosti odločitve pristojnega organa oziroma najdlje do pravnomočnosti odločitve.

(3) Minister v soglasju z ministri, pristojnimi za zdravje, delo, socialne zadeve ter za izobraževanje, predpiše podrobnejše pogoje in načine za zagotavljanje pravic iz 15. člena tega zakona in pravic iz prvega odstavka tega člena, razen pravice iz šeste alineje.

79. člen **(pravica do osnovne oskrbe)**

Pravica do osnovne oskrbe obsega:

- nastanitev;
- prehrano;
- obleko in obutev;
- higienske potrebščine.

79.a člen **(pravica do žepnine)**

(1) Prosilec, ki je nastanjen v azilnem domu ali njegovi izpostavi in je brez lastnih sredstev za preživljanje, je enkrat na mesec upravičen do žepnine.

(2) Do žepnine ni upravičen prosilec, ki prejema finančno pomoč v skladu s 83. členom tega zakona, ali prosilec, ki ima lastna sredstva za preživljanje.

(3) Višino žepnine na predlog ministrstva določi Vlada Republike Slovenije.

(4) Način izplačevanja žepnine določi minister v predpisu iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

80. člen **(azilni dom in bivanje v domu)**

(1) Za nastanitev prosilcev ministrstvo organizira azilni dom. Ministrstvo lahko za organizacijo delovanja in bivanja v azilnem domu pooblasti na podlagi javnega razpisa izbrano društvo, ustanovo, zavod ali drugo podobno nepridobitno pravno osebo, katere dejavnost obsega področje nastanitve prosilcev.

(2) Ministrstvo nastani prosilce v azilnem domu ali njegovi izpostavi, kjer jim zagotovi osnovno oskrbo.

(3) Stroške osnovne oskrbe v primeru nastanitve v azilnem domu ali njegovi izpostavi krije ministrstvo.

(4) Prosilci, ki imajo lastna sredstva za preživljanje ali jim je preživljanje zagotovljeno kako drugače, morajo sami kriti stroške ali sorazmeren delež stroškov osnovne oskrbe iz četrte alineje prvega odstavka 78. člena tega zakona. Če pristojni organ ugotovi, da je prosilec ob nastanitvi v azilni dom ali njegovi izpostavi imel ali pozneje pridobil dovolj sredstev za preživljanje, da bi lahko kril stroške ali sorazmeren del stroškov osnovne oskrbe v azilnem domu ali njegovi izpostavi, lahko od prosilca zahteva povračilo. Kriteriji in merila za način ugotavljanja lastnih sredstev za preživljanje, način izračuna povračila in postopek plačila se določijo v predpisu iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

(5) V izjemnih primerih lahko prosilci prenočijo tudi zunaj azilnega doma ali njegove izpostave. Dovolilnico za prenočitev zunaj azilnega doma ali njegove izpostave lahko izda pristojni organ za največ sedem dni. Razlogi in pogoji za izdajo dovolilnice se določijo v predpisu iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

(6) Prosilci, ki bivajo v azilnem domu, morajo spoštovati določbe hišnega reda, ki ga predpiše minister.

80.a člen (kršitve hišnega reda)

(1) Kršitve hišnega reda so lažje in težje.

(2) Lažje kršitve hišnega reda so:

1. kuhanje v sobah;
2. vnašanje domačih in drugih živali;
3. vnašanje in uživanje alkoholnih pijač;
4. odnašanje jedilnega pribora in posode iz jedilnice in čajnih kuhinj, razen v izjemnih primerih, ko je to odobreno iz zdravstvenih razlogov;
5. namerno pisanje ter namestitvev samolepilnih nalepk ali plakatov po stenah in opremi;
6. neupravičeno gibanje izven oddelka azilnega doma, kjer je prosilec nastanjen;
7. neupoštevanje časa prihoda in odhoda iz azilnega doma.

(3) Težje kršitve hišnega reda so:

1. izražanje rasne, verske, nacionalne, spolne, politične ali druge nestrpnosti v kakršnikoli obliki;
2. žaljiv ali nasilen odnos do sostanovalcev, zaposlenih in obiskovalcev;
3. posedovanje ali uporaba orožja ali eksplozivnih snovi;
4. vlamljanje v prostore azilnega doma;
5. odtujevanje predmetov;
6. namerno uničevanje prostorov in opreme azilnega doma;
7. omogočanje bivanja drugim osebam;
8. vnašanje ali uživanje prepovedanih drog.

80.b člen (ukrepi ob kršitvah hišnega reda)

(1) Za lažje kršitve hišnega reda se izrečeta pisni opomin ali začasna odprava izdaje dovolilnice iz petega odstavka 80. člena tega zakona.

(2) Za težje kršitve hišnega reda se izrečejo:

- začasna odprava izdaje dovolilnice iz petega odstavka 80. člena tega zakona ali
- trajna odprava izdaje dovolilnice iz petega odstavka 80. člena tega zakona ali
- neizplačilo žepnine za obdobje enega meseca, in
- povrnitev morebitne škode.

80.c člen (postopek izrekanja sankcij)

(1) Pristojni organ izreka ukrepe zaradi kršitev hišnega reda s sklepom.

(2) Za prvo lažjo kršitev hišnega reda se izreče pisni opomin.

(3) Če prosilec ponovi lažjo kršitev hišnega reda, se mu izreče ukrep začasne prepovedi izdaje dovolilnice, in sicer za en teden od dneva izreka tega ukrepa.

(4) Za prvo težjo kršitev hišnega reda se izreče ukrep začasne odprave izdaje dovolilnice.

(5) Če prosilec ponovi katero koli težjo kršitev hišnega reda, se mu izreče ukrep začasne prepovedi izdaje dovolilnice, in sicer za en mesec od dneva izreka tega ukrepa.

(6) Po drugi ponovitvi katere koli težje kršitve iz tretjega odstavka 80.a člena tega zakona se izreče ukrep trajne prepovedi izdaje dovolilnice.

(7) Za vsako naslednjo ponovitev katere koli težje kršitve po že izrečenem ukrepu iz petega odstavka tega člena se izreče ukrep neizplačila žepnine za obdobje enega meseca.

(8) Ukrep povrnitve škode se izreče na podlagi dejansko povzročene škode.

(9) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena je mogoča pritožba v roku treh dni od vročitve. Pritožba se vložijo pri vodji notranje organizacijske enote, pristojne za mednarodno zaščito.

(10) Pritožba zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve.

81. člen **(izpostave azilnega doma)**

(1) Zaradi enakomerne porazdelitve prosilcev na območju Republike Slovenije se za nastanitev prosilcev lahko ustanovijo izpostave azilnega doma.

(2) Vlada Republike Slovenije določi število, kriterije in pogoje za ustanovitev izpostav, pri čemer upošteva možnost za njihovo ustanovitev v posameznih lokalnih skupnostih.

82. člen **(pomoč pri vzdrževalnih delih v azilnem domu)**

(1) Prosilec lahko pomaga v azilnem domu ali njegovi izpostavi pri delih povezanih z vzdrževanjem in nastanitvijo, lahko pa pomaga tudi pri vsakodnevnem sporazumevanju uradnih oseb z drugimi prosilci. Za ustrezno opravljeno delo prejme nagrado v skladu s sprejetim cenikom ministrstva.

(2) Vrsta del se določi v predpisu iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

(3) Sredstva za izplačilo nagrade iz prvega odstavka tega člena zagotavlja ministrstvo.

83. člen **(razselitev izven azilnega doma)**

(1) Pristojni organ lahko po vložitvi prošnje v primeru izjemnih osebnih okoliščin prosilca razseli v druge primerne institucije, če mu ne more zagotoviti nastanitve v azilnem domu ali njegovi izpostavi.

(2) Pristojni organ lahko odobri prosilcu razselitev na zasebni naslov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- da je njegova istovetnost ugotovljena na podlagi drugega odstavka 43. člena tega zakona,
- da so mu na zasebnem naslovu zagotovljeni ustrezni pogoji za bivanje in
- da je bil z njim opravljen osebni razgovor.

(3) Ne glede na pogoja iz prve in tretje alineje prejšnjega odstavka lahko pristojni organ odobri razselitev na zasebni naslov prosilcu, pri katerem obstajajo utemeljeni zdravstveni razlogi ali drugi utemeljeni razlogi, ki jih ugotovi pristojni organ. Utemeljenost razlogov ugotavlja komisija, ki jo imenuje minister.

(4) Prosilcu, ki mu je odobrena razselitev na podlagi prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, ki nima zagotovljene brezplačne osnovne oskrbe iz 79. člena tega zakona in mu pristojni organ ne more zagotoviti nastanitve v azilnem domu ali njegovi izpostavi ter nima lastnih sredstev za preživljanje, se dodeli finančna pomoč v višini, določeni s predpisom iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona, če nima na podlagi drugih predpisov drugih zavezancev, ki so ga dolžni preživljati.

(5) Če višina stroškov oskrbe in nastanitve v drugi primerni instituciji presega višino finančne pomoči, ki je dodeljena prosilcu iz prvega odstavka tega člena, razliko v stroških krije ministrstvo, če ni na podlagi drugega predpisa določen drug zavezanec za plačilo.

(6) Če prosilec samovoljno zapusti zasebni naslov, kjer je nastanjen, mora stanodajalec o tem nemudoma obvestiti pristojni organ.

(7) V primeru povečanega števila prosilcev lahko Vlada Republike Slovenije sprejme sklep, s katerim določi načine in pogoje nastanitve in oskrbe prosilcev.

(8) Pristojni organ lahko razveljavi odločitev, s katero je bila prosilcu odobrena razselitev na zasebni naslov na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena, če:

- je na podlagi drugih postopkov v Republiki Sloveniji ugotovljeno, da prosilec krši javni red Republike Slovenije, kar vključuje tudi delo in zaposlovanje na črno, ali
- pogoji bivanja na zasebnem naslovu zaradi spremenjenih okoliščin niso več ustrezni.

84. člen (zdravstveno varstvo)

(1) Nujno zdravljenje prosilca obsega pravico do:

1. nujne medicinske pomoči in nujnega reševalnega prevoza po odločitvi zdravnika ter pravico do nujne zobozdravstvene pomoči;
2. nujnega zdravljenja po odločitvi lečečega zdravnika, ki obsega:
 - ohranitev življenjsko pomembnih funkcij, zaustavljanje večjih krvavitev oziroma preprečitev izkrvavitve;
 - preprečitev nenadnega poslabšanja zdravstvenega stanja, ki bi lahko povzročilo trajne okvare posameznih organov ali življenjskih funkcij;
 - zdravljenje šoka;
 - storitve pri kroničnih boleznih in stanjih, katerih opustitev bi neposredno in v krajšem času povzročila invalidnost, druge trajne okvare zdravja ali smrt;
 - zdravljenje vročinskih stanj in preprečevanje širjenja infekcije, ki bi utegnila voditi do septičnega stanja;
 - zdravljenje oziroma preprečevanje zastrupitev;

- zdravljenje zlomov kosti oziroma zvinov ter drugih poškodb, pri katerih je nujno posredovanje zdravnika;
 - zdravila s pozitivne liste v skladu s seznamom medsebojno zamenljivih zdravil, ki so predpisana na recept za zdravljenje navedenih bolezni in stanj;
3. zdravstvenega varstva žensk: kontracepcijskih sredstev, prekinitve nosečnosti, zdravstvene oskrbe v nosečnosti in ob porodu.

(2) Ranljiva oseba s posebnimi potrebami, izjemoma pa tudi drug prosilec, ima pravico do dodatnega obsega zdravstvenih storitev, vključno s psihoterapevtsko pomočjo, ki ga odobri in določi komisija iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(3) Mladoletni prosilci in prosilci, ki so mladoletniki brez spremstva so upravičeni do zdravstvenega varstva pod enakimi pogoji kakor državljani Republike Slovenije.

(4) Zaradi varovanja javnega zdravja v Republiki Sloveniji se lahko zahteva zdravniški pregled prosilcev.

85. člen **(zaposlitev in delo prosilcev)**

(1) Prosilec lahko opravlja delo, če je njegova istovetnost nesporno ugotovljena. Z delom lahko prične devet mesecev po vložitvi prošnje, če mu v tem času ni bila vročena odločitev pristojnega organa in te zamude ni mogoče pripisati prosilcu.

(2) Za opravljanje dela mora prosilec pridobiti delovno dovoljenje v skladu s predpisi, ki urejajo področje zaposlovanja in dela tujcev.

(3) Prosilec lahko pridobi delovno dovoljenje za tri mesece, ki se lahko podaljšuje do pravnomočno končanega postopka ali razveljavi po prenehanju statusa prosilca.

(4) Prosilcu se lahko po poteku roka iz prvega odstavka tega člena omogoči dostop do tečajev poklicnega usposabljanja v skladu s predpisom iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

86. člen **(izobraževanje)**

(1) V skladu s predpisi, ki določajo obvezno osnovnošolsko izobraževanje, se prosilcem zagotavlja pravica do osnovnošolskega izobraževanja.

(2) Prosilcem se omogoči, mladoletnemu prosilcu in prosilcu, ki je mladoletnik brez spremstva pa se ob sodelovanju z zakonitim zastopnikom iz 16.a člena tega zakona zagotovi dostop do izobraževanja na poklicnih in srednjih šolah pod pogoji, ki veljajo za državljane Republike Slovenije.

(3) Prosilcem se omogoči dostop do visokošolskega in univerzitetnega izobraževanja pod pogoji, ki veljajo za državljane Republike Slovenije.

(4) Breme dokazovanja izobrazbe, pridobljene v izvorni državi, nosi prosilec.

87. člen **(humanitarna pomoč)**

Humanitarna pomoč, ki jo zagotavljajo predvsem nevladne, medvladne in vladne organizacije, ki delujejo na humanitarnem področju, obsega zlasti materialno, kulturno, psihosocialno pomoč, organiziranje varstva za otroke, izobraževanje otrok, mladostnikov in odraslih ter druge oblike pomoči prosilcem.

88. člen (dolžnosti prosilca)

Prosilec mora:

- spoštovati pravni red Republike Slovenije;
- biti vedno dosegljiv pristojnemu organu, se odzivati na njegova vabila in se podrežati njegovim ukrepom;
- uradni osebi nemudoma predložiti vse dokumente, ki so pomembni za obravnavanje njegove prošnje;
- sodelovati pri ugotavljanju istovetnosti;
- dovoliti, da uradna oseba njega in predmete, ki jih ima pri sebi, pri vstopu v azilni dom ali njegovo izpostavo pregleda;
- dovoliti, da ga uradna oseba fotografira, odvzame prstne odtise in po predhodnem obvestilu posname ustne izjave podane v postopku;
- v najkrajšem možnem času utemeljiti svojo prošnjo in po resnici predstaviti okoliščine in dejstva, potrebna za utemeljitev prošnje;
- prepričljivo in verodostojno obrazložiti razloge, s katerimi utemeljuje svojo prošnjo, še zlasti če ni drugih razpoložljivih dokazov.

XI. POGLAVJE PRAVICE OSEB S PRIZNANO MEDNARODNO ZAŠČITO

89. člen (pravice osebe, ki ji je priznana mednarodna zaščita)

(1) Oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita, ima pravico do:

- pridobitve informacij o statusu, pravicah in dolžnostih oseb z mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji;
- prebivanja v Republiki Sloveniji;
- nastanitve v nastanitvenih zmogljivostih ministrstva;
- enkratne denarne pomoči in denarnega nadomestila za zasebno nastanitev;
- zdravstvenega varstva;
- socialnega varstva;
- izobraževanja;
- zaposlitve in dela;
- pomoči pri vključevanju v okolje.

(2) Vlada Republike Slovenije izda predpis, s katerim določi načine in pogoje za zagotavljanje pravic iz prejšnjega odstavka.

(3) Pravice iz prvega odstavka tega člena oseba pridobi z dnem vročitve odločbe iz prve alineje 52. člena tega zakona in prenehajo s pravnomočnostjo odločbe iz petega odstavka 106. člena, šestega odstavka 107. člena ali petega odstavka 109. člena tega zakona ali z dnem prenehanja statusa na podlagi sedmega in osmega odstavka 107. člena tega zakona.

90. člen (informiranje)

Ministrstvo mora osebo, ki ji je priznana mednarodna zaščita, v slovenskem in v njej razumljivem jeziku, v najkrajšem možnem času in najpozneje v 15 dneh od pridobitve statusa, informirati glede njenih pravic in dolžnosti, potrebnih za njeno lažje vključevanje v okolje, predvsem s področja nastanitve, uveljavljanja denarnih pomoči, socialnega in zdravstvenega varstva, izobraževanja, zaposlovanja in brezplačne pravne pomoči.

91. člen (prebivanje v Republiki Sloveniji)

(1) Osebi, ki ji je v Republiki Sloveniji priznan status begunca, odločba o priznanju statusa z dnem vročitve velja tudi kot dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji.

(2) Osebi, ki ji je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita, odločba o priznanju ali podaljšanju statusa z dnem vročitve velja tudi kot dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji, dokler traja ta zaščita, vendar ne manj kot za čas enega leta.

(3) Dovoljenje za prebivanje iz prvega in drugega odstavka tega člena ministrstvo izda v obliki, določeni z zakonom, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

92. člen (nastanitev v nastanitvenih zmogljivostih ministrstva)

(1) Oseba s priznano mednarodno zaščito je upravičena do nastanitve v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih ministrstva, vendar najdlje za eno leto od dneva pridobitve statusa.

(2) Za čas trajanja pravice do nastanitve osebe s priznano mednarodno zaščito so do nastanitve v integracijsko hišo upravičeni tudi družinski člani osebe s priznano mednarodno zaščito, ki so na podlagi pravice do združitve družine pridobili dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko pristojni organ osebi s priznano mednarodno zaščito, pri kateri obstajajo utemeljeni zdravstveni ali drugi razlogi, ki jih ugotovi pristojni organ, enkrat podaljša obdobje nastanitve v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih ministrstva najdlje za šest mesecev. Utemeljenost razlogov z možnostjo podaljšanja ugotavlja komisija iz tretjega odstavka 83. člena tega zakona, ki pripravlja predloge in mnenja v zvezi z nastanitvijo oseb s priznano mednarodno zaščito v nastanitvenih zmogljivostih ministrstva. Pritožba zoper odločitev ministrstva na podlagi mnenja komisije ni mogoča.

92.a člen (bivanje v nastanitvenih zmogljivostih ministrstva)

(1) Pravila bivanja v integracijski hiši in drugih nastanitvenih zmogljivostih ministrstva, namenjenih nastanitvi oseb s priznano mednarodno zaščito, določa hišni red, ki ga predpiše minister.

(2) Za lažje kršitve hišnega reda, ki se določijo v predpisu iz prejšnjega odstavka, se ne izrekajo ukrepi.

(3) Težje kršitve hišnega reda so:

1. izražanje kakršne koli oblike rasne, verske, nacionalne, spolne, politične ali druge nestrpnosti;
2. žaljiv ali nasilen odnos do sostanovalcev, zaposlenih in obiskovalcev;
3. posedovanje ali uporaba orožja ali eksplozivnih snovi;
4. odtujevanje predmetov;
5. namerno uničevanje prostorov in opreme v integracijski hiši;
6. omogočanje bivanja drugim osebam;
7. vnašanje ali uživanje prepovedanih drog.

92.b člen (ukrepi ob težjih kršitvah hišnega reda)

Za težje kršitve hišnega reda se izrečejo:

- pisni opomin,
- ukrep preselitve v druge nastanitvene zmogljivosti ministrstva,
- odpoved nastanitve v nastanitvenih zmogljivostih ministrstva,
- povrnitev škode.

92.c člen (postopek izrekanja ukrepov)

(1) Pristojni organ izreka ukrepe zaradi kršitev hišnega reda s sklepom.

(2) Za prvo težjo kršitev hišnega reda se izreče pisni opomin.

(3) Če oseba s priznano mednarodno zaščito ponovi katero koli težjo kršitev, se ji izreče ukrep preselitve v druge nastanitvene zmogljivosti ministrstva.

(4) Po drugi ponovitvi katere koli težje kršitve se izreče ukrep odpovedi nastanitve v nastanitvenih zmogljivostih ministrstva.

(5) Ukrep povrnitve škode se izreče za težjo kršitev iz 5. točke drugega odstavka 92.a člena tega zakona na podlagi dejansko povzročene škode.

(6) Zoper sklepe iz prvega odstavka tega člena je mogoča pritožba v roku treh dni od vročitve. Pritožba se vloži pri vodji notranje organizacijske enote, pristojne za vključitev oseb s priznano mednarodno zaščito v novo okolje.

(7) Pritožba zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve.

(8) O izrečenih ukrepih zaradi kršitev hišnega reda se vodi evidenca, ki se hrani za čas, ko je oseba nastanjena v nastanitvenih zmogljivostih ministrstva.

92.č člen (enkratna denarna pomoč)

(1) Oseba s priznano mednarodno zaščito je z dnem dokončne odločbe o priznanju statusa in z nastanitvijo v integracijski hiši ali na zasebnem naslovu upravičena do enkratne denarne pomoči, o kateri odloči pristojni organ po uradni dolžnosti z odločbo.

(2) Osnovna višina enkratne denarne pomoči je enaka višini minimalnega dohodka, določenega s sklepom o usklajenih višinah transferjev, ki so opredeljeni v nominalnih zneskih na podlagi zakona, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji.

(3) Višina enkratne denarne pomoči je odvisna od števila družinskih članov s priznano mednarodno zaščito in se določi v skladu z ustreznim odstotkom osnovnega zneska minimalnega dohodka, kakor je določeno v predpisu iz drugega odstavka 89. člena tega zakona.

93. člen **(denarno nadomestilo za nastanitev na zasebnem naslovu)**

(1) Oseba s priznano mednarodno zaščito, ki je nastanjena na zasebnem naslovu in nima lastnih sredstev za preživljanje ali ji preživljanje ni zagotovljeno kako drugače, je tri leta od dneva pridobitve statusa upravičena do denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu.

(2) Osebi iz prejšnjega odstavka tega člena, ki je v prvem letu po pridobitvi statusa uveljavljala pravico do nastanitve v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih ministrstva, se obdobje upravičenosti do denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu skrajša za čas bivanja v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih ministrstva.

(3) Osebi iz prvega odstavka tega člena, ki ima status dijaka ali študenta in v Republiki Sloveniji nima zavezancev za preživljanje, se obdobje upravičenosti do denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu iz prvega odstavka tega člena podaljša za čas rednega šolanja, vendar ne dlje kot do dopolnjenega 26. leta starosti.

(4) Oseba iz prvega odstavka tega člena, ki je kot mladoletnik brez spremstva bivala v posebni, za mladoletnike primerni nastanitvi in je medtem postala polnoletna, je dve leti po preteku bivanja v tej nastanitvi upravičena do denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu.

(5) Oseba iz prvega odstavka tega člena, ki je na podlagi zakona, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev združila družino, je z dnem prihoda družinskih članov v Republiko Slovenijo upravičena do denarnega nadomestila za zasebno nastanitev tudi za družinske člane.

(6) Sredstva za denarno nadomestilo za nastanitev na zasebnem naslovu zagotavlja ministrstvo.

(7) Postopek, višina, ter način dodelitve in izplačevanja denarnega nadomestila za nastanitev na zasebnem naslovu se določijo s predpisom iz drugega odstavka 89. člena tega zakona.

94. člen **(zdravstveno varstvo oseb s priznano mednarodno zaščito)**

(1) Osebe, ki jim je bila priznana mednarodna zaščita, se obvezno zavarujejo iz tega naslova, če niso obvezno zdravstveno zavarovane na drugi podlagi.

(2) Otroci, ki imajo priznano mednarodno zaščito, so upravičeni do zdravstvenih storitev pod enakimi pogoji kot otroci, določeni s predpisi o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju.

95. člen
(socialno varstvo oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita)

Osebe, ki jim je priznana mednarodna zaščita, so pri uveljavljanju pravic iz socialnega varstva izenačene z državljani Republike Slovenije. Sredstva za socialno varstvo oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita, zagotavlja ministrstvo, pristojno za socialne zadeve.

96. člen
(mladoletnik brez spremstva s priznano mednarodno zaščito)

(1) Pri delu z mladoletnikom brez spremstva s priznano mednarodno zaščito je treba:

- upoštevati načelo največje otrokove koristi in
- mu po pridobitvi mednarodne zaščite nemudoma postaviti zakonitega zastopnika.

(2) Odločbo o postavitvi zakonitega zastopnika izda krajevno pristojni center za socialno delo. Zakoniti zastopnik je lahko sorodnik ali spremljevalec mladoletnika brez spremstva ali predstavnik organizacije, ki je specializirana za delo z otroki in mladostniki.

(3) Mladoletniku brez spremstva, ki mu je priznana mednarodna zaščita, se zagotovi bivanje pri odraslih sorodnikih, rejniški družini ali v posebni, za mladoletnike primerni nastanitvi.

(4) Mladoletnikom istih staršev, upoštevajoč zlasti njihovo stopnjo zrelosti in starost, se v skladu z možnostmi poskuša zagotoviti skupna oskrba in nastanitev.

(5) Uradne osebe, ki delajo z mladoletniki brez spremstva s priznano mednarodno zaščito, morajo biti ustrezno usposobljene.

97. člen
(izobraževanje in usposabljanje oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita)

(1) Osebe s priznano mednarodno zaščito so na področjih predšolske vzgoje, osnovnošolskega, srednješolskega, visokošolskega in univerzitetnega izobraževanja izenačene z državljani Republike Slovenije.

(2) Stroške, povezane s priznavanjem tujih diplom, spričeval in drugih dokazil o formalni izobrazbi oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita, krije ministrstvo.

98. člen
(zaposlovanje in delo oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita)

(1) Osebe, ki jim je priznana mednarodna zaščita, uveljavljajo pravice iz naslova zaposlovanja in dela v skladu s predpisi, ki urejajo zaposlovanje in delo tujcev.

(2) Osebe, ki jim je priznana mednarodna zaščita, uveljavljajo pravice za primer brezposelnosti v skladu s predpisi, ki urejajo zaposlovanje in zavarovanje za primer brezposelnosti.

99. člen **(pomoč pri vključevanju v okolje)**

(1) Oseba s priznano mednarodno zaščito ima tri leta od pridobitve statusa pravico do pomoči pri vključevanju v okolje.

(2) Pomoč pri vključevanju v okolje temelji na osebnem integracijskem načrtu, ki se pripravi in izvaja na podlagi posameznikovih potreb, znanja, zmožnosti in sposobnosti ter vključuje načrt aktivnosti, namenjenih lažjemu vključevanju v okolje.

(3) Za lažje vključevanje v okolje ima oseba s priznano mednarodno zaščito v času izvajanja osebnega integracijskega načrta pravico do udeležbe na tečaju slovenskega jezika ter tečaju spoznavanja slovenske zgodovine, kulture in ustavne ureditve Republike Slovenije, ki jo osebi s priznano mednarodno zaščito v najkrajšem možnem času po priznanju statusa zagotovi ministrstvo.

100. člen **(dolžnosti osebe, ki ji je priznana mednarodna zaščita)**

(1) Oseba s priznano mednarodno zaščito mora spoštovati ustavno ureditev, zakone, predpise in druge splošne akte Republike Slovenije ter ukrepe državnih organov in organov samoupravnih lokalnih skupnosti.

(2) Oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita, je dolžna organe, pristojne za pomoč pri vključevanju v okolje, obveščati o vseh spremembah, ki vplivajo na uveljavljanje njenih pravic in izvrševanje dolžnosti, zlasti pa o:

- pridobljeni denarni socialni pomoči, dohodkih in drugih prejemkih ter premoženju;
- opravljanju preizkusa znanja slovenskega jezika;
- uspešnosti šolanja na vseh stopnjah izobraževanja;
- zaposlitvi;
- spremembi naslova prebivališča;
- spremembi osebnega imena;
- spremembi zakonskega stanu;
- sprejemu v državljanstvo Republike Slovenije.

(3) Oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita, mora nova dejstva in okoliščine ali spremembe iz prejšnjega odstavka sporočiti v osmih dneh od dne, ko so nastale oziroma je zanje izvedela.

100.a člen **(pravice oseb, ki so v Republiko Slovenijo sprejete na podlagi letne kvote ali delitve bremen med državami članicami Evropske unije)**

(1) Osebe, ki so v Republiko Slovenijo sprejete v skladu s postopki iz VIII. poglavja tega zakona, pristojni organ pred prihodom seznanjeni z informacijami o Republiku Sloveniji ter o pravicah in dolžnostih oseb s priznano mednarodno zaščito.

(2) Osebam iz prejšnjega odstavka tega člena se z dnem prihoda v Republiko Slovenijo zagotovi uvajalno obdobje, ki traja tri mesece.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena so z dnem prihoda v Republiko Slovenijo in med uvajalnim obdobjem upravičene do nastanitve v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih ministrstva. Stroške nastanitve zagotavlja ministrstvo.

(4) Poleg pravic iz prvega odstavka 89. člena tega zakona so osebe iz prvega odstavka tega člena upravičene tudi do orientacijskega programa, ki se izvede v uvajalnem obdobju. Vsebina in trajanje tega programa se podrobneje določi s predpisom iz četrtega odstavka 70. člena tega zakona. Sredstva za pripravo in izvajanje orientacijskih programov zagotavlja ministrstvo.

(5) Osebam iz prvega odstavka tega člena se izvajanje pravic iz 92. in 99. člena tega zakona po preteku uvajalnega obdobja zagotavlja tako dolgo, kakor je določeno s tem zakonom.

**101. člen
(črtan)**

**102. člen
(črtan)**

**103. člen
(črtan)**

**104. člen
(vrnitev v izvorno državo)**

(1) Ministrstvo zagotavlja pomoč tistim osebam s priznano mednarodno zaščito, ki se želijo vrniti v izvorno državo.

(2) Osebe s priznano mednarodno zaščito, ki se odločijo za vrnitev v izvorno državo, ohranijo pravice in obveznosti, ki jih določa ta zakon, do dneva odhoda iz države.

(3) Če oseba s priznano mednarodno zaščito nima lastnih sredstev, stroške vrnitve v izvorno državo krije ministrstvo.

**XII. POGLAVJE
POSTOPEK ZA PODALJŠANJE IN ZAVRNITEV PODALJŠANJA SUBSIDIARNE ZAŠČITE**

**105. člen
(pogoji)**

(1) Ministrstvo osebi s priznano subsidiarno zaščito 60 dni pred potekom tega statusa pošlje pisno obvestilo in obrazec, s katerim lahko uveljavlja podaljšanje subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji.

(2) S pisnim obvestilom iz prejšnjega odstavka mora biti oseba s priznano subsidiarno zaščito obveščena o pogojih za podaljšanje subsidiarne te zaščite in o posledicah, če podaljšanja ne uveljavlja.

(3) Obrazec iz prejšnjega odstavka se določi v predpisu iz drugega odstavka 89. člena tega zakona.

(4) Če oseba iz prvega odstavka tega člena želi subsidiarno zaščito podaljšati, mora pristojnemu organu 30 dni pred potekom tega statusa vrniti izpolnjen obrazec.

(5) Izpolnjen obrazec, ki ga prejme pristojni organ, velja kot prošnja za podaljšanje subsidiarne zaščite.

(6) Po prejemu obrazca pristojni organ izda sklep, s katerim se ugotovi, da je oseba iz prvega odstavka tega člena v postopku podaljšanja subsidiarne zaščite.

106. člen (postopek)

(1) V postopku pristojni organ opravi osebni razgovor z osebo iz prejšnjega člena in preveri obstoj razlogov za podaljšanje subsidiarne zaščite, in sicer v okviru razlogov, podanih v prošnji za mednarodno zaščito, na podlagi katerih ji je bila že priznana subsidiarna zaščita.

(2) Pri izvedbi postopka iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 46., 47. in 48. člena tega zakona.

(3) Pri osebem razgovoru ima oseba iz prvega odstavka tega člena pravico do tolmača, za jezik, ki ga razume. V jeziku, ki ga razume, mora biti seznanjena tudi z vsebino odločitve iz četrtega in petega odstavka tega člena. V ta jezik se prevedejo izrek, bistveni razlogi za odločitev in pravni pouk.

(4) Če obstajajo razlogi za podaljšanje, pristojni organ izda odločbo, s katero osebi iz prejšnjega odstavka podaljša subsidiarno zaščito za dve leti.

(5) Če oseba ne izpolnjuje pogojev za podaljšanje, pristojni organ izda odločbo, s katero zavrne prošnjo za podaljšanje subsidiarne zaščite.

(6) Osebi iz prejšnjega člena na podlagi sklepa iz šestega odstavka prejšnjega člena do pravnomočnosti odločbe, s katero se ugotavljajo pogoji za podaljšanje subsidiarne zaščite, pripadajo pravice iz 89. člena tega zakona.

(7) Zoper odločbo iz četrtega in petega odstavka tega člena se lahko vloži tožba v 15 dneh od vročitve. Upravno sodišče mora o tožbi odločiti v 30 dneh od prejema tožbe.

XIII. POGLAVJE PRENEHANJE IN ODVZEM STATUSA MEDNARODNE ZAŠČITE

107. člen (razlogi za prenehanje statusa mednarodne zaščite)

- (1) Beguncu preneha status, če:
- prostovoljno sprejme zaščito svoje izvorne države, ali
 - ponovno prostovoljno pridobi državljanstvo izvorne države, ali
 - pridobi novo državljanstvo in uživa zaščito države, ki mu ga je podelila, ali
 - se prostovoljno vrne v državo, ki jo je zapustil in v katero se ni vračal zaradi strahu pred preganjanjem, ali

- prenehajo okoliščine, zaradi katerih mu je bil priznan status begunca in ne more več zavračati zaščite države, katere državljan je, ali
- se kot oseba brez državljanstva zaradi prenehanja okoliščin, zaradi katerih mu je bil priznan status begunca, lahko vrne v prejšnjo državo običajnega prebivališča, ali
- se mu nedvoumno odpove, ali
- umre.

(2) Osebi, ki ji je priznana subsidiarna zaščita, preneha status:

- s potekom časa, določenim z odločbo o priznanju statusa, ali
- kadar okoliščine, zaradi katerih ji je bila priznana subsidiarna zaščita, prenehajo ali se spremenijo do te mere, da taka zaščita ni več potrebna, ali
- če se mu nedvoumno odpove, ali
- če pridobi novo državljanstvo in uživa zaščito države, ki mu ga je podelila, ali
- če oseba umre.

(3) Pri ugotavljanju razlogov iz pete in šeste alineje prvega odstavka in druge alineje drugega odstavka tega člena mora biti sprememba okoliščin bistvena in trajna do te mere, da se begunčevega strahu pred preganjanjem ne more več šteti za utemeljenega, oziroma, da osebi s subsidiarno zaščito ne grozi več resno tveganje ali resna škoda.

(4) V primeru razlogov iz pete in šeste alineje prvega odstavka tega člena in druge alineje drugega odstavka tega člena mora pristojni organ pridobiti aktualne informacije iz osme in devete alineje 23. člena tega zakona.

(5) V primeru obstoja okoliščin iz pete in šeste alineje prvega odstavka in druge alineje drugega odstavka tega člena status ne preneha, če oseba navede utemeljene razloge, ki izhajajo iz preganjanja v preteklosti ali resne škode, povzročene v preteklosti, zaradi katerih noče izkoristiti zaščite države, katere državljan je, oziroma države prejšnjega običajnega prebivališča, če gre za osebo brez državljanstva.

(6) V primeru obstoja razlogov iz prve, druge, tretje, četrte in sedme alineje prvega odstavka ter tretje in četrte alineje drugega odstavka tega člena pristojni organ izda odločbo. Zoper odločbo se lahko vloži tožba v 15 dneh od vročitve. Upravno sodišče mora o tožbi odločiti v 30 dneh od prejema tožbe.

(7) V primeru obstoja razlogov za prenehanje statusa iz osme alineje prvega odstavka in pete alineje drugega odstavka tega člena, status preneha z dnem smrti osebe.

(8) Ne glede na določbo šestega odstavka tega člena status osebi preneha z dnem sprejema v državljanstvo Republike Slovenije.

108. člen

(razlogi za odvzem statusa mednarodne zaščite)

(1) Beguncu se status odvzame, če:

- se ugotovi eno od dejstev, določenih v prvem odstavku 5. člena tega zakona, ali
- se ugotovi dejstvo iz pete in šeste alineje prvega odstavka prejšnjega člena, ali
- je bilo njegovo napačno prikazovanje ali izpuščanje dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, odločilnega pomena za podelitev statusa begunca, ali
- obstajajo utemeljeni razlogi, da se ga obravnava kot nevarnega za varnost Republike Slovenije, kar se kaže zlasti v ogrožanju varnosti ozemeljske celovitosti, suverenosti, izvrševanja mednarodnih obveznosti in ogrožanju varstva ustavne ureditve, ali
- po pravnomočni obsodbi za kaznivo dejanje zoper človečnost in mednarodno pravo predstavlja nevarnost za Republiko Slovenijo.

(2) Če se med postopkom podelitve mednarodne zaščite ugotovijo dejstva iz četrte ali pete alineje prejšnjega odstavka, se statusa begunca prosilcu ne prizna.

(3) Osebam, ki jim je bil status begunca odvzet zaradi razlogov iz četrte in pete alineje prvega odstavka tega člena in osebam iz prejšnjega odstavka, ki se nahajajo v Republiki Sloveniji, pripadajo pravice, kot jih določa Ženevska konvencija, in sicer: pravica do enake obravnave, svobode veroizpovedi, dostopa do sodišč, izobraževanja in usposabljanja, nekaznovanja v primeru nezakonitega prestopa državne meje, prepovedi izгона in upoštevanje načela nevračanja.

(4) Osebi se subsidiarna zaščita odvzame, če:

- se ugotovi eno od dejstev, določenih v drugem odstavku 5. člena tega zakona, ali so izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 5. člena tega zakona, ali
- se ugotovi, da so okoliščine, zaradi katerih ji je bila priznana subsidiarna zaščita, prenehale ali so se spremenile do te mere, da taka zaščita ni več potrebna, ali
- je bilo njeno napačno prikazovanje ali izpuščanje dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, odločilnega pomena za podelitev subsidiarne zaščite.

109. člen (postopek odvzema statusa)

(1) Pristojni organ lahko postopek odvzema statusa uvede kadarkoli.

(2) O uvedbi postopka odvzema statusa s pisnim obvestilom obvesti osebo s priznano mednarodno zaščito. V pisnem obvestilu pristojni organ navede tudi razloge za začetek tega postopka.

(3) Pred sprejemom odločitve pristojni organ z osebo iz prejšnjega odstavka, opravi osebni razgovor, na katerem ima ta oseba možnost, da navede razloge, zakaj ji status mednarodne zaščite ne bi smel biti odvzet. Pri vodenju osebnega razgovora se smiselno uporabljajo določbe 47. in 48. člena tega zakona.

(4) Če oseba iz drugega odstavka tega člena ne razume slovenskega jezika, ima pri osebni razgovoru pravico do tolmača za jezik, ki ga razume. V tem primeru mora biti v jeziku, ki ga razume, seznanjena tudi z obvestilom iz drugega odstavka tega člena ter z vsebino odločitve iz petega odstavka tega člena. V ta jezik se prevedejo izrek, bistveni razlogi za odločitev in pravni pouk.

(5) Pristojni organ v postopku o odvzemu statusa mednarodne zaščite izda odločbo. Zoper odločbo se lahko vloži tožba v 15 dneh od vročitve. Upravno sodišče mora o tožbi odločiti v 30 dneh od prejema tožbe.

110. člen (črtan)

111. člen (črtan)

XIV. POGLAVJE LISTINE

112. člen (izkaznica prosilca)

(1) Izkaznica prosilca je dokument, ki potrjuje njegov status prosilca in hkrati dovoljenje, da oseba ostane v Republiki Sloveniji do izvršljivosti odločitve v postopku mednarodne zaščite.

(2) Izkaznica iz prejšnjega odstavka se prosilcu izda najkasneje v treh dneh po vložitvi prošnje.

(3) Izkaznica prosilca velja največ 120 dni, z možnostjo podaljšanja.

(4) Način izdaje, obliko in vsebino izkaznice prosilca določi minister v predpisu iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

112.a člen (način izdaje, vsebina, razveljavitev in oblika dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje, izdano kot samostojna listina je javna listina, ki izkazuje istovetnost osebe s priznano mednarodno zaščito in potrjuje priznan status mednarodne zaščite.

(2) Beguncu se izda dovoljenje za prebivanje kot samostojna listina z veljavnostjo deset let.

(3) Osebi, ki ji je priznana subsidiarna zaščita, se izda dovoljenje za prebivanje z veljavnostjo za čas, za katerega ji je priznana ta zaščita.

(4) Na podlagi sklepa iz šestega odstavka 105. člena tega zakona se osebi iz prvega odstavka 105. člena tega zakona izda dovoljenje za prebivanje kot samostojna listina z veljavnostjo šestih mesecev z možnostjo podaljšanja dovoljenja.

(5) Dovoljenje za prebivanje mora poleg fotografije osebe s priznano mednarodno zaščito vsebovati:

- priimek in ime osebe,
- državljanstvo,
- datumu rojstva in spol,
- EMŠO, če mu je ta določena,
- rok veljavnosti,
- podobo obraza in dva prstna odtisa osebe s priznano mednarodno zaščito, obdelane in shranjene kot biometrične podatke,
- vrsto dovoljenja za prebivanje,
- obliko mednarodne zaščite,
- datum in kraj izdaje.

(6) Dovoljenje za prebivanje, ki je izdano imetniku, mlajšemu od šestih let, ali imetniku, ki iz zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne vsebuje prstnih odtisov. Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, ki iz zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, vsebuje en prstni odtis.

(7) Imetnikom dovoljenja za prebivanje iz prejšnjega odstavka tega člena se lahko izda dovoljenje za prebivanje v obliki samostojne listine z veljavnostjo, krajšo od deset let.

(8) Če status mednarodne zaščite preneha ali se odvzame, mora imetnik v osmih dneh po prenehanju ali odvzemu statusa ministrstvu vrniti dovoljenje za prebivanje, izdano

kot samostojno listino. Če tega ne stori, mu policija ob preverjanju zakonitosti prebivanja v državi ali vstopa v državo ali ob preverjanju istovetnosti dovoljenje odvzame in ga pošlje ministrstvu.

(9) Oseba s priznano mednarodno zaščito je oproščena plačila upravne takse in stroškov tiskovine.

(10) Vsebina, oblika, način izdaje dovoljenja za prebivanje, način zajemanja prstnih odtisov ter način in označitev razveljavitve ali prenehanja dovoljenja za prebivanje so določeni v predpisu, sprejetim na podlagi zakona, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

112.b člen (pogrešitev dovoljenja)

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji mora imetnik takoj, če to ni mogoče, pa najpozneje v osmih dneh, naznaniti ministrstvu.

(2) Pogrešitev dovoljenja za prebivanje v tujini mora imetnik takoj, če to ni mogoče pa najpozneje v osmih dneh, naznaniti najbližjemu diplomatskemu predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, da o pogrešitvi obvesti ministrstvo, ki je dovoljenje izdalo.

(3) V naznanitvi pogrešitve dovoljenja za prebivanje mora imetnik navesti tudi točne podatke o okoliščinah te pogrešitve.

(4) Ministrstvo osebi s priznano mednarodno zaščito izda novo listino.

113. člen (črtan)

114. člen (črtan)

115. člen (potni list za begunca)

(1) Postopki izdaje, vročitve in naznanitve pogrešitve potnega lista za begunca se izvajajo v skladu z zakonom, ki ureja potne listine za državljane Republike Slovenije, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Pristojni organ za izvajanje postopkov izdaje, vročitve in naznanitve pogrešitve potnega lista za begunca je ministrstvo.

(3) Potni list za begunca se izda z veljavnostjo desetih let. Za potne liste, izdane z veljavnostjo krajšo od desetih let, se smiselno uporabljajo določbe zakona iz prvega odstavka tega člena.

(4) Begunec mora potni list po prenehanju ali odvzemu statusa begunca v osmih dneh izročiti ministrstvu.

(5) Begunec, ki nima lastnih sredstev za preživljanje ali mu preživljanje ni zagotovljeno kako drugače, je v postopku izdaje potnega lista oproščen plačila upravne takse.

(6) Minister predpiše ceno obrazca listine ter vsebino, obliko in način izdaje potnega lista za begunca. S predpisom o obrazcu potnega lista za begunca se določi tudi način zajemanja prstnih odtisov.

116. člen (potni list za osebo s subsidiarno zaščito)

(1) Oseba s subsidiarno zaščito uporablja svoj nacionalni potni list.

(2) Če oseba iz prejšnjega odstavka nima svojega nacionalnega potnega lista, ji pristojni organ za čas subsidiarne zaščite izda potni list za tujca, razen če obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje v skladu z zakonom, ki ureja vstop, zapustitev in bivanje tujcev v Republiki Sloveniji.

(3) Pristojni organ za izvajanje postopkov izdaje, vročitve in naznanitve pogrešitve potnega lista za osebo s subsidiarno zaščito je ministrstvo.

117. člen (črtan)

XV. POGLAVJE EVIDENCE

118. člen (vrste evidenc)

Zaradi zagotovitve podatkov, potrebnih za opravljanje nalog, določenih s tem zakonom, se upravljajo in vzdržujejo evidence, ki vključujejo podatke o:

1. vloženih prošnjah;
2. mladoletnih prosilcih brez spremstva staršev;
3. prosilcih, nastanjenih v azilnem domu ali njegovih izpostavah;
4. vlogah in rešitvah komisije iz tretjega odstavka 83. člena tega zakona;
5. prosilcih, ki so razseljeni;
6. izrečenih ukrepov glede kršitev hišnega reda;
7. dostopanju prosilcev do svetovalcev za begunce;
8. osebah, ki so pridobile status begunca;
9. osebah, ki so pridobile status begunca na podlagi kvote;
10. osebah, ki jim je bila priznana subsidiarna zaščita;
11. osebah, katerih prošnja je bila zavrnjena v pospešenem postopku;
12. osebah, katerih prošnja je bila zavrnjena v rednem postopku;
13. osebah, katerih prošnja je bila zavrnjena na podlagi 60. člena tega zakona;
14. osebah, katerih prošnja je bila zavrnjena na podlagi 62. člena tega zakona;
15. osebah, katerih prošnja je bila zavrnjena na podlagi 67. člena tega zakona;
16. osebah, katerih prošnja je bila zavrnjena iz drugih razlogov;
17. izdanih sklepov na podlagi 59. člena tega zakona;
18. osebah, glede katerih je bil postopek ustavljen;
19. ponovnih prošnjah;
20. zahtevkih za uvedbo ponovnega postopka;

21. zavrženih zahtevkih za uvedbo ponovnega postopka;
22. prošnjah za podaljšanje subsidiarne zaščite;
23. zavrženih prošnjah za podaljšanje subsidiarne zaščite;
24. umaknjenih prošnjah za podaljšanje subsidiarne zaščite;
25. zavrženih prošnjah za podaljšanje subsidiarne zaščite;
26. podaljšani subsidiarni zaščiti;
27. prenehanju statusa begunca;
28. odvzemu statusa begunca;
29. odvzemu subsidiarne zaščite;
30. prenehanju subsidiarne zaščite;
31. izdanih izkaznicah prosilca;
32. izdanih potnih listih za begunca;
33. izdanih dovoljenjih za prebivanje.

119. člen **(podatki za vložitev prošnje)**

(1) Prošnja mora biti podana na obrazcu, določenem v predpisu iz četrtega odstavka 43. člena tega zakona.

(2) Vlagatelj namere je dolžan v prošnji dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. osebno ime;
2. druga imena ali vzdevke;
3. rojstni datum (dan, mesec, leto);
4. spol;
5. kraj rojstva (država, mesto, kraj);
6. državljanstvo;
7. zakonski stan;
8. naslov zadnjega prebivališča (država, mesto, kraj);
9. narodnost;
10. etnično ali plemensko skupino;
11. vero;
12. jezik;
13. datum odhoda iz izvorne države (dan, mesec, leto);
14. države, v katerih je bival po tem, ko je zapustil izvorno državo;
15. datum vstopa v Republiko Slovenijo (dan, mesec, leto);
16. kraj vstopa;
17. način vstopa;
18. dokumente za ugotavljanje istovetnosti (vrsta dokumenta, številka, datum in kraj izdaje);
19. izobrazbo in poklic;
20. vojaški rok;
21. pripadnost politični stranki ali organizaciji;
22. predhodne prošnje v Republiki Sloveniji;
23. prošnje v drugih državah;
24. podatke o predkaznovanosti;
25. posebne potrebe ali problemi;
26. družinske podatke za otroke brez spremstva;
27. ožje družinske člane, ki spremljajo prosilca;
28. druge sorodnike, ki spremljajo prosilca;
29. druge sorodnike, ki že prebivajo v Republiki Sloveniji;
30. bližje člane družine, ki živijo v izvorni državi;
31. člane družine, ki živijo izven izvorne države;
32. izjavo prosilca.

(3) Prošnja vsebuje tudi fotografijo in prstne odtise prosilca.

(4) Pristojni organ po uradni dolžnosti prosilcu določi EMŠO.

120. člen **(podatki o osebah z mednarodno zaščito)**

Ministrstvo za namene izvrševanja tega zakona zbira in obdeluje naslednje podatke o osebah z mednarodno zaščito:

1. osebno ime;
2. osebno ime, državljanstvo, datum in kraj rojstva zakonitega zastopnika;
3. osebno ime, državljanstvo, datum in kraj rojstva skrbnika;
4. datum in kraj rojstva;
5. dekliški priimek;
6. spol;
7. zakonska zveza, zunajzakonska skupnost ali druga oblika partnerske zveze, urejene z zakonom;
8. državljanstvo;
9. narodnost, če begunec oziroma oseba s subsidiarno zaščito s tem pisno soglaša;
10. veroizpoved, če begunec oziroma oseba s subsidiarno zaščito s tem pisno soglaša;
11. naslov stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji;
12. naslov začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji;
13. izobrazba in poklic;
14. številko, datum izdaje in vrsto osebnega dokumenta;
15. številko in datum izdaje potnega lista za begunca oziroma osebo s subsidiarno zaščito;
16. osebna imena in naslove stalnega ali začasnega prebivališča družinskih članov v Republiki Sloveniji;
17. podatke o zdravstvenem stanju, če begunec oziroma oseba s subsidiarno zaščito s tem pisno soglaša;
18. podatke o šolanju, izobraževanju in pridobljeni izobrazbi v Republiki Sloveniji;
19. podatke o zaposlitvi, dohodkih in drugih prejemkih ter premoženju;
20. EMŠO;
21. podatke o obiskovanju tečaja slovenskega jezika;
22. podatke o obiskovanju tečaja spoznavanja kulture; zgodovine in ustavne ureditve Republike Slovenije;
23. podatke o vključitvi v sistem socialnega varstva;
24. podatke o opravljanju preizkusa znanja iz slovenskega jezika;
25. podatke o vključitvi v sistem zdravstvenega zavarovanja.

121. člen **(črtan)**

122. člen **(zbiranje podatkov)**

Ministrstvo zbira podatke iz 119. in 120. člena tega zakona neposredno od prosilcev, oseb s priznano mednarodno zaščito, od drugih oseb ali iz že obstoječih osebnih ali drugih zbirk podatkov.

123. člen **(podatki za izdajo izkaznice prosilca)**

Za izdajo izkaznice prosilca se uporabijo podatki iz prve, tretje, četrte, pete in šeste točke drugega odstavka 119. člena tega zakona, EMŠO in naslov prebivališča v Republiki Sloveniji.

123.a člen (podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) V postopku izdaje dovoljenja za prebivanje osebi, ki ji je priznana mednarodna zaščita, se uporabijo podatki iz 1., 3., 4., 6. in 8. točke 120. člena tega zakona.

(2) Oseba s priznano mednarodno zaščito mora v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti v fizični ali digitalni obliki, ki kaže njeno pravo podobo in dati dva prstna odtisa za digitalni zajem. Oseba, mlajša od šestih let, in oseba, ki iz zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Oseba, ki iz zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(3) V evidenci iz 37. točke 118. člena tega zakona vodi ministrstvo podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena ter podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje v digitalni obliki. V evidenci o dovoljenjih za prebivanje vodi pristojni organ tudi podatke o veljavnosti in serijski številki dovoljenja, o prenehanju dovoljenja in o ukradenih ali pogrešanih dovoljenjih.

(4) Prstna odtisa oziroma prstni odtis se hrani do vročitve dovoljenja za prebivanje.

(5) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih ali pogrešanih dovoljenjih za prebivanje se o ukradenih in pogrešanih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogrešitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprave.

124. člen (črtan)

125. člen (črtan)

126. člen (podatki za izdajo potnega lista za begunca)

(1) Za izdajo potnega lista za begunca se uporabijo podatki iz 1., 3., 4., 6., 8., 11. in 20. točke 120. člena tega zakona.

(2) Begunec mora k vlogi za izdajo potnega lista za begunca priložiti fotografijo predpisane velikosti v fizični ali digitalni obliki, ki kažeta njegovo pravo podobo in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Begunec, mlajši od 12 let, in begunec, ki iz zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Begunec, ki iz zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(3) V evidenci potnih listov za begunca vodi ministrstvo podatke o:

- številki in datumu izdaje odločbe oziroma vrsti potnega lista,
- registrski in serijski številki potnega lista,
- veljavnosti in datumu izdaje potnega lista,

- fotografijo imetnika v digitalni obliki,
- prstna odtisa oziroma prstni odtis in podatek o roki in prstu prstnega odtisa,
- ukradenih in pogrešanih potnih listih.

(4) Prstna odtisa oziroma prstni odtis se hrani do vročitve potnega lista.

(5) Potni list za begunca vsebuje tudi pomnilniški medij, na katerem so podoba obraza in prstna odtisa imetnika obdelani in shranjeni kot biometrični podatek.

127. člen (podatki v evidencah)

(1) Pri vodenju evidenc iz 118. člena tega zakona se uporabljajo vsi podatki iz drugega in tretjega odstavka 119. člena tega zakona.

(2) Vse evidence iz prvega odstavka 118. člena tega zakona, razen evidence iz prve točke 118. člena tega zakona, vsebujejo tudi podatke o naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji.

(3) Evidenca iz tretje točke prvega odstavka 118. člena tega zakona vsebuje tudi podatke o opravljanju vzdrževalnih del iz 82. člena, dodatnem obsegu zdravstvenih storitev iz 84. člena, delu prosilca iz 85. člena, osnovnošolskem izobraževanju iz 86. člena ter humanitarni pomoči iz 87. člena tega zakona.

(4) Evidenca iz pete točke prvega odstavka 118. člena tega zakona vsebuje tudi podatke o prejeti finančni pomoči iz 83. člena, dodatnem obsegu zdravstvenih storitev iz 84. člena, delu prosilca iz 85. člena, osnovnošolskem izobraževanju iz 86. člena ter humanitarni pomoči iz 87. člena tega zakona.

XVI. POGLAVJE VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

128. člen (zbiranje, obdelava in posredovanje osebnih podatkov)

(1) Organi, pristojni za izvajanje tega zakona, lahko zbirajo osebne in druge splošne podatke od prosilcev in od oseb s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji v obsegu, potrebnem za opravljanje svojih nalog, določenih s tem zakonom.

(2) Državni in drugi organi in organizacije, ki razpolagajo s podatki, ki se nanašajo na osebe iz prejšnjega odstavka, so dolžni te podatke posredovati pristojnim organom za izvajanje tega zakona, na njihovo zahtevo.

(3) Na podlagi razlogov, določenih z zakonom, lahko organi, pristojni za izvajanje tega zakona, drugim državnim organom za osebe iz prvega odstavka tega člena posredujejo osebne podatke, fotografije in podatke, pridobljene z daktiloskopiranjem.

(4) Zbiranje, obdelava in posredovanje podatkov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena morajo biti v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(5) Podatki, pridobljeni z daktiloskopiranjem in fotografije prosilca, se za izvajanje Uredbe 2003/343/ES posredujejo državi članici Evropske unije in državi pristopnici k tej uredbi.

129. člen
(posredovanje podatkov)

(1) Vse podatke, ki jih prosilec in oseba s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji poda v postopku po tem zakonu, morajo pristojni organi za izvajanje tega zakona, drugi državni organi, organizacije in posamezniki varovati pred organi njegove izvorne države. Zainteresirani javnosti se lahko posredujejo le na podlagi soglasja prosilca.

(2) Za odstranitev osebe, katere prošnja je bila zavrnjena ali zavržena in je bila odrejena njena prisilna odstranitev v izvorno državo, se tujim organom lahko posreduje le naslednje podatke:

- ime in priimek, rojstne podatke, spol, državljanstvo, podatke o dokumentih, ki jih je izdala izvorna država in zadnji naslov v tej državi;
- po potrebi prstne odtise in fotografije.

130. člen
(črtan)

131. člen
(varstvo osebnih podatkov pri izdelavi listin)

Osebnne podatke iz 112., 113., 114. in 115. člena tega zakona sme uporabljati pooblaščen podjetje ali organ za izdelavo izkaznice prosilca, izkaznice begunca, izkaznice o subsidiarni zaščiti, potnega lista za begunca in za potrebe vpisa podatkov na obrazce navedenih listin in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

132. člen
(hramba dokumentarnega gradiva)

(1) Evidence in osebni podatki, ki so bili zbrani na podlagi 118. člena in drugega odstavka 119. člena tega zakona, predstavljajo dokumentarno gradivo.

(2) Pristojni organ dokumentarno gradivo iz 118., drugega odstavka 119. in 120. člena tega zakona hrani kot trajno gradivo, podatke iz 121. člena tega zakona pa se hrani deset let.

Zakon o mednarodni zaščiti – ZMZ (Uradni list RS, št. [111/07](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»XVII. POGLAVJE
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

133. člen

(1) Določbe predpisov s področja zdravstva in zdravstvenega zavarovanja, ki se nanašajo na zdravstveno varstvo oseb s priznano mednarodno zaščito, se uskladijo z določbami tega zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Tretji odstavek 94. člena tega zakona se prične uporabljati z dnem uveljavitve predpisov iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Določbe predpisov s področja socialnega varstva, ki se nanašajo na socialno varstvo oseb s priznano mednarodno zaščito, se uskladijo z določbami tega zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(4) Določbe predpisov s področja družinskega skrbstva, ki se nanašajo na družinsko skrbstvo oseb s priznano mednarodno zaščito, se uskladijo z določbami tega zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

134. člen

(1) Podzakonski akti iz petega odstavka 13. člena, četrtega odstavka 43. člena, tretjega odstavka 78. člena, tretjega odstavka 80. člena, drugega odstavka 81. člena, drugega odstavka 89. člena ter četrtega odstavka 92. člena tega zakona se izdajo v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Do izdaje podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona se uporabljajo naslednji predpisi, kolikor niso v nasprotju z določbami tega zakona:

- Navodilo o postopku in načinu ravnanja s tujci, ki vstopijo v Republiko Slovenijo in želijo vložiti prošnjo za azil, ter o sprejemanju, vsebini in ravnanju z vloženimi prošnjami za azil oziroma izjavami, sprejetimi na zapisnik (Uradni list RS, št. 65/00),
- Pravilnik o nagrajevanju in povračilu stroškov svetovalcem za begunce (Uradni list RS, št. 74/06),
- Pravilnik o načinih in pogojih zagotavljanja pravic prosilcem za azil (Uradni list RS, št. 121/06) in
- Uredba o pravicah in dolžnostih beguncev v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 33/04 in 129/04).

(3) Listine iz 112., 113., 114. in 115. člena tega zakona se pričnejo izdajati v šestih mesecih po uveljavitvi podzakonskih aktov iz tretjega odstavka 78. člena in drugega odstavka 89. člena tega zakona.

(4) Do začetka izdajanja listin iz prejšnjega odstavka, se izdajajo listine v skladu z Zakonom o azilu (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo in 134/06 – odločba US).

135. člen

(1) Podzakonski akt iz četrtega odstavka 58. člena tega zakona se izda v šestih mesecih po vzpostavitvi ustreznih nastanitvenih zmogljivosti na letališču oziroma v pristanišču.

(2) Podzakonski akt iz četrtega odstavka 70. člena tega zakona se izda v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

136. člen

(1) Evidence iz XV. poglavja tega zakona se vzpostavijo v roku enega leta po uveljavitvi tega zakona.

(2) Do vzpostavitve evidenc iz prejšnjega odstavka se vodijo evidence iz VI.A poglavja Zakona o azilu (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo in 134/06 – odločba US), če niso v nasprotju z določbami tega zakona.

137. člen

Organizacije, ki delujejo v imenu Visokega komisariata v Republiki Sloveniji, pristojni organ v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona informirajo o prenosu nalog in načinu ter obsegu delovanja v imenu Visokega komisariata v Republiki Sloveniji.

138. člen

Javni razpis za svetovalce za begunce se objavi v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Do objave seznama svetovalcev za begunce na spletni strani ministrstva delo svetovalcev za begunce opravljajo že izbrani svetovalci za begunce.

139. člen

Javni razpis za tolmače se objavi v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Do objave seznama tolmačev na spletni strani ministrstva tolmačenje opravljajo tolmači, s katerimi ima pristojni organ sklenjene pogodbe.

140. člen

(1) Postopki, začeti po Zakonu o azilu (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo in 134/06 – odločba US), se nadaljujejo in končajo po določbah tega zakona.

(2) Osebe s priznano subsidiarno zaščito po Zakonu o azilu (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo in 134/06 – odločba US) obdržijo pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji.

(3) Pogoji za razselitev se osebam, ki so bile razseljene na podlagi Zakona o azilu (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo in 134/06 – odločba US), ponovno preverijo v skladu s pogoji, določenimi v 83. členu tega zakona. Če pogojev ne izpolnjujejo, se nastanijo v azilnem domu oziroma njegovi izpostavi.

141. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o azilu (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo in 134/06 – odločba US).

142. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Odločba o ugotovitvi, da je bila prva alineja drugega odstavka 45.b člena Zakona o azilu v neskladju z Ustavo, da je prva alineja drugega odstavka Zakona o mednarodni zaščiti v neskladju z Ustavo in o zavrtnitvi ustavne pritožbe (Uradni list RS, št. [111/08](#)), določa:

»[...]

2. Prva alineja drugega odstavka 83. člena Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07) je v neskladju z Ustavo, v preostalem delu drugi odstavek 83. člena tega zakona ni v neskladju z Ustavo.

3. Državni zbor mora neskladje iz prejšnje točke odpraviti v roku desetih mesecev po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

4. Do odprave neskladja iz 2. točke tega izreka pristojni organ ne sme zavrniti namestitve prosilca na zasebnem naslovu zgolj zato, ker lahko zagotovi njegovo namestitev v azilnem domu ali v njegovi izpostavi.

[...]«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti – ZMZ-A (Uradni list RS, št. [58/09](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

8. člen

Minister, pristojen za notranje zadeve, uskladi Pravilnik o pravicah prosilcev za mednarodno zaščito (Uradni list RS, št. 67/08) in Pravilnik o nagrajevanju in povračilu stroškov svetovalcem za begunce (Uradni list RS, št. 34/09), z določbami tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

9. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti – ZMZ-B (Uradni list RS, št. [99/10](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

99. člen

Postopki, začeti po Zakonu o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09), se nadaljujejo in končajo po določbah tega zakona.

Če se osebi, ki ji je bil priznan azil iz humanitarnih razlogov na podlagi Zakona o azilu (Uradni list RS, št. 134/03 – uradno prečiščeno besedilo) oziroma ji je bila priznana subsidiarna zaščita na podlagi Zakona o azilu (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo), ugotovi prošnja za združevanje družine iz 17. člena zakona, družinski člani te osebe pridobijo pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji.

100. člen

Minister uskladi Pravilnik o pravicah prosilcev za mednarodno zaščito (Uradni list RS, št. 67/08), Pravilnik o obliki, vsebini in načinu sprejema prošnje za mednarodno zaščito (Uradni list RS, št. 68/08), Hišni red azilnega doma in Hišni red nastanitvenih zmogljivosti ministrstva, namenjenih nastanitvi oseb s priznano mednarodno zaščito z določbami tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

101. člen

Minister izda predpis iz desetega odstavka 112.a člena zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

Do uveljavitve predpisa iz prejšnjega odstavka se uporabljata izkaznica za begunca in izkaznica osebe s subsidiarno zaščito, izdani v skladu z določbami Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09).

102. člen

Minister izda predpis iz šestega odstavka 115. člena zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

Do uveljavitve predpisa iz prejšnjega odstavka se uporablja potni list za begunca, izdan v skladu z določbami Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09).

103. člen

Minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve, izda predpis iz petega odstavka 16. člena zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

Do vzpostavitve seznama iz četrtega odstavka 16.a člena zakona centri za socialno delo imenujejo zakonite zastopnike na podlagi določb Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09).

104. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda predpis iz desetega odstavka 13. člena zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

105. člen

Minister izda predpis iz tretjega odstavka 13.b člena zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

106. člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, v roku enega leta od uveljavitve tega zakona prevzame od ministrstva vso dokumentacijo v zvezi z imenovanji in razrešitvami svetovalcev za begunce ter začne izvajati pristojnosti iz 13. člena zakona.

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, mora javni razpis za svetovalce za begunce pod pogoji ki jih določa ta zakon, objaviti najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

Podpora in pravna pomoč prosilcem v zvezi s postopkom pridobitve mednarodne zaščite na prvi stopnji se začne zagotavljati z dnem imenovanja svetovalcev za begunce na podlagi četrtega odstavka 13. člena zakona.

107. člen

Svetovalcem za begunce, imenovanim na podlagi določb Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09), funkcija ne preneha, če izpolnjujejo pogoje imenovanja za svetovalca za begunce na podlagi določb tega zakona.

108. člen

Vlada Republike Slovenije uskladi Uredbo o načinih in pogojih za zagotavljanje pravic osebam z mednarodno zaščito (Uradni list RS, št. 67/08) z določbami tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

109. člen

Vlada Republike Slovenije izda predpis iz četrtega odstavka 70. člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

110. člen

Listine, izdane osebam s priznano mednarodno zaščito na podlagi 113., 114., 124. in 125. člena Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09), ostanejo v veljavi do začetka izdaje dovoljenja za prebivanje kot samostojne listine, razen izkaznice za begunca, ki se lahko uporablja še eno leto od začetka izdajanja dovoljenja za prebivanje kot samostojne listine, v tem roku pa mora ministrstvo beguncu po uradni dolžnosti zamenjati izkaznico za samostojno listino.

111. člen

Pristojnost izdaje listin iz 116. člena zakona se iz upravnih enot prenese na ministrstvo v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

112. člen

Evidenci iz dvaintridesete in štiriintridesete alineje 118. člena Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 111/07 in 58/09) se hranita še pet let po prenehanju veljavnosti listin, nato pa se uničita.

113. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti – ZMZ-C (Uradni list RS, št. [83/12](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

16. člen

(1) Svetovalci za begunce, imenovani na podlagi Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo in 98/11 – odločba US), nadaljujejo delo po določbah zakona.

(2) Svetovalci za begunce, ki so nudili pravno pomoč in podporo v postopkih na prvi stopnji, začetimi pred uveljavitvijo tega zakona, v teh postopkih nadaljujejo z nudenjem brezplačne pravne pomoči in podpore na prvi stopnji, vendar najdlje do vročitve odločitve v tem postopku.

17. člen

Postopki na podlagi 44.a člena zakona se lahko uporabljajo tudi v postopkih mednarodne zaščite, začetih pred uveljavitvijo tega zakona.

18. člen

(1) Minister, pristojen za notranje zadeve, uskladi Pravilnik o načinu dostopa prosilcev za mednarodno zaščito do svetovalcev za begunce ter nagrajevanju in povračilu stroškov svetovalcem za begunce (Uradni list RS, št. 3/12) ter Pravilnik o postopku s tujcem, ki izrazi namen podati prošnjo za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji ter postopku sprejema prošnje za mednarodno zaščito (Uradni list RS, št. 64/11) z določbami tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, uskladi Pravilnik o usposabljanju in opravljanju preverjanja znanj svetovalcev za begunce (Uradni list RS, št. 101/11) z določbami tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

19. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o mednarodni zaščiti – ZMZ-D (Uradni list RS, št. [111/13](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

38. člen

Vsi postopki, začeti po Zakonu o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 98/11 – odločba US in 83/12), se nadaljujejo in končajo po določbah tega zakona, razen postopkov, začelih po 17. členu Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 98/11 – odločba US in 83/12), ki se nadaljujejo in končajo po določbah Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 98/11 – odločba US in 83/12).

39. člen

Do uveljavitve določb, ki urejajo združevanje družine oseb s priznано mednarodno zaščito, v zakonu, ki ureja vstop, prebivanje in zapustitev tujcev, se v zvezi z združevanjem družine oseb s priznано mednarodno zaščito uporabljajo druga alineja drugega odstavka 1. člena, 16.b člen, 17. člen, drugi in tretji odstavek 92. člena, 93. člen ter 30., 31., in 32. točka 118. člena Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 98/11 – odločba US in 83/12).

40. člen

Minister uskladi Pravilnik o pravicah prosilcev za mednarodno zaščito (Uradni list RS, št. 68/11 in 42/12) in Pravilnik o načinu izvajanju zakonitega zastopanja mladoletnikov brez spremstva ter načinu zagotavljanja ustrezne nastanitve, oskrbe in obravnave mladoletnikov brez spremstva zunaj azilnega doma ali njegove izpostave (Uradni list RS, št. 6/12) z določbami tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

41. člen

Vlada Republike Slovenije uskladi Uredbo o načinih in pogojih za zagotavljanje pravic osebam s priznано mednarodno zaščito (Uradni list RS, št. 55/11) z določbami tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

42. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.